

KS. WŁADYSŁAW SMOLEŃ

**REJESTR PRAC ZABYTKOZNAWCZYCH,
BADAWCZO-NAUKOWYCH I DYDAKTYCZNYCH
KATEDRY HISTORII SZTUKI KOŚCIELNEJ KUL
ZA LATA 1957/58—1980/81**

1. OKOLICZNOŚCI POWSTANIA KATEDRY SZTUKI KOŚCIELNEJ KUL

Uchwałą Rady Wydziału Nauk Humanistycznych z 12 kwietnia 1957 r., zatwierdzoną przez Senat Akademicki Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego 21 czerwca 1957, została utworzona na Sekcji Historii Sztuki Wydziału Nauk Humanistycznych Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Katedra Sztuki Kościelnej. Kierownictwo jej powierzono ks. Władysławowi Smoleniowi, którego mianowano zastępcą profesora przy tejże Katedrze.

Na utworzenie osobnej Katedry Sztuki Kościelnej i nadanie jej specjalnego profilu w ramach studiów humanistycznych oraz ogólnouniwersyteckich złożyło się szereg zapotrzebowań i okoliczności. Wśród nich na pierwszy plan eksponowały się przedwojenne tradycje wiązania Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego z przeszłością polskiej kultury chrześcijańskiej i planowania studiów wszystkich wydziałów z prognozą wzbudzania polskości i utrwalania jej po długim okresie niewoli narodowej. Większość polskich księży odbywała wyższe studia na zagranicznych uczelniach kościelnych. W diecezjalnych i zakonnych zespołach potrzebni byli także duchowni posiadający wyższe uformowania naukowe na tle polskich osiągnięć teologicznych, prawnych i kulturowych. Katolickie społeczeństwo Polski oczekiwało także na pewną ilość humanistów wykształconych w specjalnym kontekście polskiej kultury chrześcijańskiej.

Tego rodzaju wizja studiów na Katolickim Uniwersytecie była aktualna zarówno po pierwszej, jak i drugiej wojnie światowej. Celom tym służyła w najbardziej widoczny sposób ochrona zabytków polskiej kultury i organicznie związane z nią studia historii sztuki.

Przedmiot Historii Sztuki był uwzględniany na studiach humanistycznych Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego już w okresie międzywojennym jako dyscyplina pomocnicza. Wykłady prowadzili m.in. tacy znawcy przedmiotu jak prof. Kazimierz Michałowski i prof. Józef Edward Dutkiewicz. W ramach Lubelskiego Towarzystwa Naukowego działała Komisja Historii Sztuki i Etnografii, której przewodził dr Ksawery Piwocki, ówczesny wojewódzki konserwator zabytków w Lublinie¹.

¹ Por. R. Bender: *Ruch naukowy w Lubelskiem w XIX i XX wieku*, „Summarium — sprawozdania Towarzystwa Naukowego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego”, nr 2: 1973, s. 36.

Po drugiej wojnie światowej, wraz ze wznowieniem działalności Uniwersytetu w listopadzie 1944 roku, zorganizowano specjalistyczne studia historii sztuki. Realizacji tego zamierzenia sprzyjało przybycie do Lublina z Wilna profesorów Mariana Morelowskiego i Rajmunda Gostkowskiego oraz ówczesnego docenta Piotra Bohdzewicza i doktora Antoniego Maślińskiego. Odrębną okolicznością inwitującą do podjęcia tego rodzaju specjalizacji humanistycznej była tradycja zabytkoznawcza związana z istniejącym już przed wojną Muzeum Uniwersyteckim, którego głównym zasobem były zbiory sztuki.

Obowiązek ochrony zabytków polskiej kultury realizował od początku założony w 1918 roku Katolicki Uniwersytet Lubelski. Jako twórcę a później realizatora tej idei można uznać ks. Jana Władzińskiego. Nie był on pracownikiem naukowym Uniwersytetu, ale jako członek założyciel Towarzystwa Naukowego KUL był ściśle związany z działalnością naukową i kulturalną Uczelni². Z okresu niewoli Polski wyniósł ideę kultu przeszłości Narodu, wyrażającej się w zabytkach. Wykształcony wszechstronnie wypowiedział się publicystycznie także na temat ochrony zabytków kultury. Jego broszura opublikowana w 1920 roku na temat ochrony zabytków³ nie straciła do obecnej chwili na aktualności. Pisząc o Muzeum Diecezjalnym w Lublinie stwierdzał: „W ten sposób ocaliwszy przeszłość, możemy się spodziewać, że i przyszłość świetlaną się nam stanie. Tego nas uczył największy wieszcz narodowy, gdy mówił przez usta pielgrzyma, iż „przeszłość czcic należy, bo ona jest nie tylko pamiątką, ale żywym, nieumierającym nigdy prawem narodu przeszłości”⁴. Zbierał więc i gromadził różne zabytki. Tuż po wojnie obdarzył nimi nowo powstałe Lubelskie Muzeum Diecezjalne, które po kilku latach zaprzestało swojej działalności. Kontynuował nadal swoją akcję zbierania dzieł sztuki i pamiątek historycznych.

Aktem notarialnym z 30 września 1932 roku⁵ ks. Jan Władziński przekazał Katolickiemu Uniwersytetowi Lubelskiemu swój zbiór zabytków wynoszący 4758 obiektów⁶. Obejmował on dzieła sztuki, medale, monety, tkaniny, naczynia metalowe i szklane, tkaniny i hafty, zbroje, broń, książki, meble itp.⁷. Zbiory te przechowywane w pomieszczeniach Muzeum Uniwersyteckiego miały na mocy aktu rejentalnego stanowić wieczysty depozyt im. ks. Jana Władzińskiego. Według aktu darowizny „Pieczęć i nadzór nad zbiorami spoczywać będą zawsze w rękach Rektora Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, który je wykonywać będzie osobiście, lub też za pośrednictwem wyznaczonego przez siebie fachowego kustosa”⁸. Nie zachowała się odpowiednia uchwała Senatu, ale publikacje prasowe z tego czasu stwierdzają, że z racji darowizny ks. Jana

² Ks. St. Miynarczyk (*Ks. Jan Władziński*, tamże, s. 92), słusznie zauważa. „Ks. Władziński nie był nigdy pracownikiem naukowym KUL w przeciwieństwie do wszystkich innych członków — założycieli TN KUL. Ma jednak z nimi wiele wspólnego. Popularyzowanie przezeń wśród społeczeństwa lubelskiego tych wartości, które KUL reprezentował, przez pracę pisarską, wszechstronną działalność społeczną sprawiło, że był całkowicie pokrewny tej grupie ludzi”.

³ J. Władziński: *Szanujemy przeszłość* (o konserwacji zabytków), Lublin. 1920.

⁴ J. Władziński: *Lubelskie Muzeum Diecezjalne*, „Spójnia”, r. 2: 1922, nr 10/11.

⁵ Wypis główny Aktu notarialnego Nr 2040/722, Archiwum Uniwersyteckie KUL.

⁶ Por. A. Wojtkowski: *Katolicki Uniwersytet Lubelski 1918—1941*, w: *Księga Jubileuszowa 50-lecia Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego*, Lublin 1969, s. 76.

⁷ Zachował się powojenny spis obiektów Muzeum Uniwersyteckiego w 10 działach według szaf, w których je przechowywano. Por. St. Miynarczyk: *Ks. Jan Władziński*, s. 91.

⁸ Wypis główny aktu notarialnego, § 5.

Władzińskiego Senat Akademicki erygował Muzeum Uniwersyteckie⁹. Dlatego zobowiązanie rektora ks. Józefa Kruszyńskiego stwierdza, że „Przedmioty te będą otoczone specjalną pieczęcią, będą pielęgnowane, chronione i konserwowane z całą starannością i będą pozostawać w Muzeum Uniwersyteckim jako własność Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, jako zbiór im. ks. Jana Władzińskiego po wieczne czasy”¹⁰. Tak więc i rektor stwierdza w akcie urzędowym, że na Uniwersytecie istnieje osobne Muzeum.

W roku 1936 zmarł ks. Jan Władziński¹¹. Muzeum dotrwało do drugiej wojny światowej. Specjalne oświadczenie dwu pracowników Intendencji z 3 kwietnia 1958 roku stwierdza, że „w grudniu 1939 roku gestapo, wyważając drzwi do Muzeum Uniwersyteckiego, w obecności ówczesnego intendenta Jerzego Stupnickiego i woźnego Władysława Dębskiego zajęło je. Po zakończeniu w Lublinie działań wojennych w lipcu 1944 r. gmach KUL był zdewastowany ze wszelkich urządzeń; nie pozostało w nim żadnych eksponatów muzealnych ani ksiąg bibliotecznych”¹². Z oświadczenia tego nie wynika, że gestapo zagrabiło wszystkie eksponaty Muzeum Uniwersyteckiego. Szereg obiektów znajdowało się w innych lokalach gmachu. Przedmioty użytku liturgicznego były zdeponowane w kościele akademickim. Trudno przypuścić, żeby na te niespokojne czasy wojny najcenniejsze obiekty pozostawiono w pomieszczeniach нефunkcjonującego Uniwersytetu; choćby wspomnieć o dziale około tysiąca monet, często złotych, „z których wiele było unikatami”. Istniały wówczas instrukcje, aby na okres wojny deponować cenniejsze i ruchome zbiory muzealne w innych bezpiecznych i zakonspirowanych miejscach. Należy więc liczyć się, że podobnie zabezpieczono najcenniejsze zbiory Muzeum Uniwersyteckiego. Dlatego właściwszą jest ocena, że zbiory „zagięły” podczas wojny¹³.

Po wojnie, korzystając z ogólnej akcji rewindykacyjnej dóbr polskiej kultury, rektor ks. Józef Iwanicki wystąpił o przydział zabytków sztuki „niczylich” przeznaczonych do składnic państwowych. W akcji tej brał udział art. malarz Antoni Michalak, prowadzący wówczas zajęcia z rysunku na studiach Historii Sztuki. Pomagał mu szczególnie student tego kierunku ks. Michał Ślipek. Senat Akademicki uchwalał z 21 października „postanowił zorganizować Muzeum i nazwać je — zgodnie z tradycją przedwojenną — imieniem ks. kanonika Jana Władzińskiego”¹⁴. Aż do czasu pełnego unormowania statusu muzeów uniwersyteckich posługiwano się tylko pierwszą częścią nazwy „Zbiory Sztuki”, opuszczając drugą część formalnej nazwy „Muzeum Uniwersyteckiego”, jako że główną część składową Muzeum były zbiory sztuki. Ustawa Sejmowa z 15 lutego 1962 roku przewidziała istnienie muzeów szkół wyższych stwierdzając, że nadzór nad muzeami sprawują m.in. rektorzy szkół

⁹ Por. R. Bender: *Ruch naukowy w Lubelskiem*, s. 37.

¹⁰ „Oświadczenie” Rektora Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego z lipca 1932 roku, Archiwum Uniwersyteckie KUL.

¹¹ Wkład ks. J. Władzińskiego w powstanie Muzeum Uniwersyteckiego oraz w akcję ochrony zabytków zilustrowano na zmiennej wystawie, poświęconej historii Muzeum Uniwersyteckiego z racji 60-lecia KUL oraz 47-letniej rocznicy jego powstania. Specjalną publikację „Ks. Jan Władziński — twórca Muzeum Uniwersyteckiego” przygotowała Grazyna Karońkiewicz.

¹² „Oświadczenie” Anny Trzebińskiej i Jerzego Stupnickiego z 3 kwietnia 1958 r., Archiwum Uniwersyteckie KUL.

¹³ Por. St. Młynarczyk: *Ks. Jan Władziński*, s. 91.

¹⁴ Wyciąg z protokołu nr 37/185 posiedzenia Senatu Akademickiego KUL z dnia 21 X 1958 r.

wyższych¹⁵. Z czasem wróciliśmy do pełnej nazwy „Muzeum Uniwersyteckie”, ustalonej przez Senat KUL i podtrzymanej przezeń w 1958 roku. Zasoby zbiorów sztuki Muzeum Uniwersyteckiego powiększały się przez zakupy, dokonywane szczególnie w zakresie malarstwa polskiego i obcego za rektora ks. Mariana Rechowicza.

Władze Uniwersytetu i pracownicy sekcji Historii Sztuki pragnęli — zgodnie z tradycją — uwzględnić w ogólnopolskim stopniu ochronę zabytków. Chodziło też o to, aby, zgodnie z profilem Uniwersytetu, włączyć się w badania naukowe uwzględniające kościelne aspekty polskiej sztuki. Rektor ks. J. Iwanicki zamierzał wydawać czasopismo poświęcone dawnej i współcześnie tworzącej się sztuce kościelnej pod nazwą „Ars Sacra”. Dlatego wystąpiono z propozycją erygowania Katedry Sztuki Kościelnej, która podjęłaby dawne tradycje zaangażowania Uniwersytetu w ochronę dóbr chrześcijańskiej kultury w Polsce. Z drugiej strony chodziło o wniesienie do studiów historii sztuki kościelnych aspektów badawczych i dydaktycznych. Te okoliczności miały także podeprzeć wkład Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego w studia nad polską sztuką i uzasadnić potrzebę tego rodzaju studiów na katolickiej uczelni. Dlatego postanowiono powołać na kierownika nowo kreowanej Katedry ówczesnego dyrektora Muzeum Diecezjalnego w Tarnowie. Chodziło zarówno o osobisty profil przygotowania naukowego przyszłego kierownika Katedry, jak i znaczenie Muzeum Diecezjalnego w Tarnowie jako placówki muzealnej i naukowej wiążącej się z polską nauką i tworzącą się sztuką kościelną. Włączenie Muzeum Diecezjalnego w Tarnowie w tok studiów jako swoistego rodzaju stacji badawczo-dydaktycznej Uniwersytetu, oraz wykorzystanie go w akcji ochrony zabytków polskiej sztuki kościelnej stanowiło cenną podbudowę dla studiów historii sztuki Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

Wykonując uchwałę Rady Wydziału i Senatu rektor Uniwersytetu ks. Marian Rechowicz zwrócił się za pośrednictwem ks. prorektora Józefa Rybczyka do biskupa tarnowskiego Jana Stepy, b. profesora filozofii i estetyki Uniwersytetu we Lwowie, o zgodę na powołanie ks. Władysława Smoleńca do kierowania nowo założoną katedrą. Biskup tarnowski zgodził się pod warunkiem, że ks. Wł. Smoleń będzie dojeżdżał na zajęcia do Lublina. Uznano obopólnie, że taka symbioza funkcji wyjdzie na pożytek pracy dydaktycznej i zabytkoznawczej na Uniwersytecie. Unia ta trwała od 1963 roku, w którym ks. Wł. Smoleń zrezygnował z pracy w Tarnowie i przeniósł się na stałe do Lublina.

Ks. Władysław Smoleń, po studiach specjalistycznych z teologii oraz historii i historii sztuki na Uniwersytecie Jagiellońskim, został mianowany w 1950 roku dyrektorem Muzeum i Archiwum Diecezjalnego, dwu organicznie ze sobą złączonych instytucji zabytkoznawczych. Muzeum Diecezjalne posiadało ważne dla sztuki polskiej zbiory sztuki średniowiecznej i rzemiosła artystycznego, które od 1888 roku gromadził ks. Józef Bąba, a potem ks. Stanisław Bulanda. Muzeum to tuż przed II wojną światową zlokalizowano w renesansowym ratuszu Tarnowa. Niemcy podczas okupacji nakazali usunąć Muzeum Diecezjalne z ratusza. Zbiory magazynowano w ciasnych pomieszczeniach domów tzw. „za katedrą”. Po wojnie adaptację tych pomieszczeń na sale wystawowe i magazyny rozpoczął ks. St. Bulanda, który wprowadzał

¹⁵ „Bezpośredni nadzór nad muzeami nie podlegającymi radom narodowym sprawuje Minister Kultury i Sztuki, inni ministrowie (kierownicy urzędów centralnych), Polska Akademia Nauk, Centralna Rada Związków Zawodowych oraz rektorzy szkół wyższych — stosownie do swego zakresu działania”. Por. Ustawa z 15 II 1962 o ochronie dóbr kultury i o muzeach. Dz. U. PRL z dnia 21 II 1962, nr 10, poz. 48, art. 9, 2.

przewidzianego na swojego następcę ks. Wł. Smoleń. Ten po śmierci w 1949 roku swojego poprzednika kontynuował prace nad adaptacją gotyckiego budynku dawnej szkoły kolegiackiej, będącej filią Akademii Krakowskiej, na dwie wielkie sale, przeznaczone na wystawę sztuki gotyckiej. W następnych latach doprowadził do konserwacji dalszych budynków tzw. scholasterii i gotycko-renaansowego domu z 1524 roku fundacji rodziny Mikołajowskich. Budynki te zostały złączone w jedną całość jako sale wystawowe obiektów ze współczesnej im epoki. Okoliczność ta, jak i wyeksponowanie obiektów na podstawie naukowej ich znajomości oraz nowoczesnej metody wystawienictwa sprawiły, że wystawa tarnowska stała się wydarzeniem nie tylko w kościelnym, ale i ogólnopolskim, a nawet europejskim muzealnictwie. Realizacji tych osiągnięć sprzyjała pomoc oraz konsultacja instytucji muzealnych i osób zajmujących się muzealnictwem z całej Polski. Oddane do dyspozycji przez władze kościelne dalsze dwa budynki „za katedrą” przeznaczono na zorganizowanie i dostępne do studiów magazyny, pracownię konserwatorską, bibliotekę i pomieszczenia dla studiujących. Podobnie zorganizowano magazyny, pracownię i lektorię Archiwum Diecezjalnego.

Ks. Wł. Smoleń publikował sprawozdania z urządzanych wystaw i pracował naukowo. Wchodził także w ogólnopolskie problemy ochrony zabytków. Na zyczenie Episkopatu Polski wniósł (23 VII 1954) memoriał w sprawie podniesienia poziomu prac artystyczno-konserwatorskich w diecezjach Polski. Wysunął niezależnie od ks. inf. Antoniego Liedtke sugestię ustanowienia przy Episkopacie Komisji dla spraw artystyczno-konserwatorskich, która by się zajęła sprawami komisji diecezjalnych, muzeów kościelnych, inwentaryzacji zabytków w terenie i problemami nowo powstającej sztuki. Wystąpił z osobną akcją podniesienia stanu prac w muzeach diecezjalnych¹⁶. W czerwcu 1957 roku wygłosił na sesji urzędzonej na Jasnej Górze przez konstytuujący się Ośrodek Archiwów, Bibliotek i Muzeów Kościelnych przy KUL referat pt. „Stan i potrzeby muzeów kościelnych oraz program pracy na najbliższy okres”¹⁷. W tym roku podjął kierownictwo nowo utworzonej Katedry Sztuki Kościelnej KUL¹⁸, które sprawuje przez 23 lata aż do obecnej chwili.

Ks. Wł. Smoleń przejmując kierownictwo erygowanej Katedry zwrócił uwagę jej twórcom, że problemy zabytkoznawstwa i kościelnej ochrony zabytków nie mogą ograniczać się do prac i funkcji Katedry Sztuki Kościelnej. Jej prace mogą realizować i objąć teoretyczne i metodologiczne zadania. Natomiast zagadnienia ochrony substancji dzieł sztuki powinna przejąć osobna Katedra z Zakładem Technologii i Konserwacji. Dlatego władze Uniwersytetu wraz z Katedrą Sztuki Kościelnej erygowały osobną Katedrę Konserwacji Teoretycznej i Technologii Dzieł Sztuki. Na jej kierownika ks. Wł. Smoleń zaproponował kierownika Pracowni Konserwatorskich Zamku Wawelskiego w Krakowie, konserwatora Rudolfa Kozłowskiego, wybitnego znawcę teoretycznych problemów technologii artystycznych i sztuki konserwatorskiej. Zanim tenże mógł objąć te funkcje, obowiązki kuratora nad organizowaną Katedrą

¹⁶ Wł. Smoleń. *Projekt statutu i regulaminu Muzeum Diecezjalnego*, „Archiwa. Biblioteki i Muzea Kościelne”. t. 2: 1961, z. 1/2, s. 3–12.

¹⁷ Wł. Smoleń. *Stan i potrzeby muzeów kościelnych oraz program pracy na najbliższy okres*, tamże, t. 1: 1959/60, z. 1, s. 3–16.

¹⁸ Akt nominacyjny z 15 listopada 1957 r. w posiadaniu autora. Początkowo Katedra nosiła nazwę „Katedra Sztuki Kościelnej”. W 1965 roku zmodyfikowano jej nazwę na „Katedra Historii Sztuki Kościelnej”.

i jej pracownią zlecono kierownikowi Katedry Sztuki Kościelnej¹⁹. Od tego czasu prace obydwu Katedr wiązały się ze sobą organicznie. Zbiory sztuki Muzeum Uniwersyteckiego mogły być konserwowane i zabezpieczane w Pracowni Konserwatorskiej i równocześnie dostarczały materiału, na którym mogły być prezentowane studentom teoretyczne problemy profilaktyki i konserwacji zabytków.

2. DIARIUSZ PRAC KATEDRY HISTORII SZTUKI KOŚCIELNEJ

Rok akad. 1957/58

Pierwszy rok funkcjonowania Katedry.

Kierownik Katedry jest ponadto kierownikiem Zbiorów Sztuki Kościelnej KUL i sprawuje tymczasową opiekę nad powstającą Katedrą i jej Pracownią. Jest wicedyrektorem Ośrodka Archiwów, Bibliotek i Muzeów Kościelnych przy KUL d/s muzealnictwa oraz członkiem Redakcji czasopisma „Archiwa Biblioteki i Muzea Kościelne”. Na razie nie posiada własnych asystentów i korzysta z pomocy asystentów prof. P. Bohdziewicza.

Zajęcia dydaktyczne: wykład monograficzny 1) „Ikonografia Matki Boskiej w średniowiecznej sztuce Polski” i 2) „Religijna sztuka ludowa w Polsce”; nauki pomocnicze historii sztuki, seminarium i 4-dniowy objazd ze studentami III roku w rejonie Tarnowa, Nowego Sącza i Jasła.

W Muzeum Diecezjalnym w Tarnowie zorganizowano wystawę „Sztuka cechowa i ludowa”.

Od 20/II 57 udział w pracach Kościelno-Państwowej Komisji dla spraw precjzów kościelnych zrabowanych przez hitlerowców, a rewindykowanych z Wiesbaden i Grasleben przez Władze PRL.

Przygotowano materiały na wystawę historii kultu Matki Boskiej w Polsce dla Polonii w Meksyku, urządzonej 11—26 IX 1957 z racji przekazania do kościoła w Tacambaro kopii M. Boskiej Częstochowskiej przez delegację Polonii w Chicago. Był to zestaw 175 fotografii zgrupowanych w poszczególnych problemach oraz 24 strony tekstu i podpisów.

W związku z propozycją Zjazdu Archiwistów, Bibliotekarzy i Muzeologów Kościelnych z 26—27 czerwca 57 urządzenia wystawy z racji Milenium Chrześcijaństwa w Polsce, zredagowano (8 VIII 58) prospekt scenariusza takiej wystawy.

Rok akad. 1958/59

Uchwała Senatu Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego z 21 X 58 w sprawie kontynuowania działalności Muzeum Uniwersyteckiego zgodnie z przedwojenną tradycją.

Zajęcia dydaktyczne: wykład monograficzny 1) „Wpływ apokryfów na sztukę średniowieczną w Polsce” i 2) „Ilustracje świąt kościelnych w sztuce polskiej”; nauki pomocnicze historii sztuki, seminarium, objazd naukowy ze studentami III i IV roku w rejonie Krakowa i Podhala, czterotygodniowa praktyka inwentaryzacyjna z II rokiem w Dobrej k. Limanowej.

Urządzenie (29 IX 59) wystawy kościelnego rzemiosła artystycznego w Muzeum Diecezjalnym w Tarnowie — z racji ogólnopolskiej sesji Stowarzyszenia Historyków Sztuki odbywającej się na ten temat w Krakowie i Tarnowie (sprawozdanie ogłoszono drukiem).

¹⁹ Decyzja Dziekana Wydz. N.H. z 19 grudnia 1957 r. w posiadaniu autora.

Rok akad. 1959/60

Zajęcia dydaktyczne: wykład monograficzny 1) „Kościelna sztuka przedromańska w Europie” i 2) „Ikonografia męki Chrystusa w średniowiecznej sztuce Polski”; nauki pomocnicze historii sztuki, seminarium, udział w praktyce inwentaryzacyjnej dla II roku prowadzonej przez prof. Bohdziewiczę w Starym Sączu.

Przyjęcie (25 VI 60) na członka Stowarzyszenia Historyków Sztuki.

Z racji inauguracji roku akademickiego 1959/60 wystawę Zbiorów Sztuki KUL otwarł wielki kanclerz bp P. Kałwa w otoczeniu rektora ks. M. Rechowicza i uczestników inauguracji. Temat: „Sztuka ludowa i malarstwo Nikiifora” (sprawozdanie ogłoszono drukiem).

W Muzeum Diecezjalnym w Tarnowie zorganizowano wystawę „Sztuka afrykańska — depozyt SS. Klawerianek z Krakowa”.

Udział w podsumowaniu tygodnia sztuki współczesnej zorganizowanego na KUL (10—14 V 59) oraz wygłoszenie referatu „Problemy współczesnej sztuki religijnej w Polsce” (ogłoszony drukiem).

Na posiedzeniu Wydziału Historyczno-Filologicznego Towarzystwa Naukowego KUL (5 XI 59) wygłoszono referat „Rozmyślenia Przemyskie jako źródło ikonograficzne Ołtarza Mariackiego w Krakowie” (streszczenie ogłoszone drukiem w „Sprawozdaniach Towarzystwa”, a potem poszerzony tekst w „Pamiętniku Literackim”).

Na życzenie Kancelarii Prymasa Polski opracowano (16 X 59) wykaz polskich artystów mogących dostarczyć swoich prac o apokaliptycznych tematach niebezpieczeństw wojny na wystawę w Kolonii, urządzaną w 1961 roku przez dra Jaffe dyrektora Muzeum w Amsterdamie.

Na życzenie Prymasa Polski przekazano bpowi B. Kominkowi (12 V 60) tezy o duszpasterskim znaczeniu ochrony zabytków celem zreferowania na Konferencji Episkopatu.

Na zlecenie bpa B. Kominka, przewodniczącego Komisji Duszpasterskiej Episkopatu, urządzono (1 VI 60) w Poznaniu spotkanie robocze księży zajmujących się ochroną zabytków i tworzącą się sztuką kościelną. Zebrani przedstawili wnioski i sugestie dotyczące ochrony sztuki dawnej w diecezjach, działania komisji diecezjalnych i muzeów kościelnych. Jako najważniejszy postulat wysunięto utworzenie przy Episkopacie ogólnopolskiej Komisji do spraw sztuki Kościelnej.

Udział w I Kongresie Mariologów na Jasnej Górze (9—13 VIII 60) z referatem „Królestwo Marii w sztuce polskiej” (ogłoszony drukiem).

Rok akad. 1960/1

Zajęcia dydaktyczne: wykład monograficzny 1) „Ikonografia sztuki romańskiej” i 2) „Polski przemysł artystyczny w okresie romańskim”; nauki pomocnicze historii sztuki, seminarium na roku III i IV, seminarium magisterskie, 4-dniowy objazd naukowy ze studentami III i IV roku na terenie południowej Polski.

Powstaje studencka grupa plastyczna „INOPS” — pierwsze wystawy.

W Muzeum Diecezjalnym w Tarnowie zorganizowano wystawę „Sztuka ludowa ze zbiorów N. Lippóczy’ego”.

Rok akad. 1961/2

Zajęcia dydaktyczne: wykład monograficzny 1) „Źródła literackie średniowiecznej sztuki w Polsce” i 2) „Malarstwo religijne XIX i XX wieku”; nauki

pomocnicze historii sztuki, seminarium r. III i IV, seminarium magisterskie.

W styczniu 1962 r. Konferencja Episkopatu Polski powołała ogólnopolską Komisję Sztuki. W związku z powołaniem na członka tej Komisji wypracowano (6 III 62) dla przewodniczącego Komisji bpa K. Kowalskiego projekt regulaminu diecezjalnych komisji artystyczno-konserwatorskich.

Pierwsze (14 II 62) zebranie Komisji w Pelplinie.

Udział w sesji „Katolicyzm w Polsce XIX i XX wieku”, urządzanej na KUL w dniach 9—11 grudnia 1962 r. przez Klub Inteligencji Katolickiej w Warszawie, z referatem „Sztuka a formacja religijna w Polsce w XIX i XX wieku”.

Przygotowanie 10 artykułów do „L'Osservatore Romano” o polskiej kulturze religijnej z racji Milenium i odbywającego się II Soboru Watykańskiego.

Rok akad. 1962/3

Habilitacja (29 V 63) kierownika Katedry na Wydziale Historyczno-Filozoficznym Uniwersytetu A. M. w Poznaniu z zakresu historii sztuki na podstawie rozprawy „Ołtarz Mariacki Wita Stosza w Krakowie na tle polskich źródeł literackich”.

Zajęcia dydaktyczne: wykład monograficzny 1) „Wczesnośredniowieczne malarstwo zachodnioeuropejskie” i 2) „Zagadnienia ikonograficzne męki Chrystusa”; wykład „Sztuka kościelna — aspekty duszpasterskie” dla sekcji duszpasterstwa i „Historia sztuki kościelnej” dla kursu zwyczajnego na Wydziale Teologicznym; nauki pomocnicze historii sztuki, seminarium na roku III i IV, seminarium magisterskie.

Mianowanie członkiem Komisji Episkopatu d/s Sanktuariów Maryjnych.

Zespół Katedry (asystent mgr Zbigniew Strzałkowski i asystent mgr Józef Wzorek) pracuje i prowadzi dyżury w Zbiorach Sztuki, ćwiczenia ze studentami i bierze udział w seminariach.

Przygotowano album o sztuce polskiej, wręczony 24 XI 1962 roku papieżowi Janowi XXIII przez Episkopat Polski, obecny na 1-ej sesji II Soboru Watykańskiego, z racji 80-letniej rocznicy urodzin Papieża. Album nosił tytuł „Beata Maria Virgo in artibus plasticis Polonorum repraesentatur”, wymiarów 41×32 cm, oprawiony w purpurowy pergamin, sporządzony przez firmę „Starodruk” w Krakowie. Tekst obejmujący 60 stron maszynopisu przepisałi ręcznym pismem, wzorowanym na dawnych romańskich rękopisach z różnokolorowymi i złożonymi inicjałami, plastycy z Tarnowa i Krakowa. Album przedstawiał historię kultu M. Boskiej w Polsce od przyjęcia chrześcijaństwa do obecnej chwili wraz ze sztuką ludową. Część ilustracyjna obejmowała 342 różnego formatu zdjęcia najlepszych fotografików w Polsce. Fotografie zostały uszeregowane tak, aby ilustrowały życie Marii z prawdami teologicznymi związanymi z jej Osobą i zastosowaniem kultowym. Podpisy pochodziły z tekstów Pisma św., liturgii i polskich pieśni oraz określeń teologicznych i kultowych.

Na frontowej karcie umieszczono dedykację: „Nos Poloniae Episcopi, occasione Oecumenici Concilii Vaticani II ad B. Petri sedem coadianti, nomine gregis fidelis Polonorum ad pedes Sanctitatis Vestrae cum summa veneratione filialique affectu procumbentes, ad perperuam Millennii a Christi Domini Eiusque Beatissimae Mariae nomine in Polonia cognito memoriam, simul etiam ad nuper peractae novae imaginis eiusdem Beatissime Virginis in Okulice in Polonia regio diademate distinctionis recordationem cultus eiusdem Dei et Matris ac Regionae Nostrae in Polonia Dono offerimus”.

Tekst polski: „My Biskupi Polski w Stolicy świętego Piotra, z racji Soboru II Watykańskiego zgromadzeni z największą czcią i synowskim przywiązaniem u stóp Waszej Świętobliwości, w imieniu wiernych całej Polski z racji tysięcletniej rocznicy poznania przez Polskę imienia Chrystusa Pana i Jego Matki Najświętszej oraz na pamiątkę niedawno dokonanej koronacji obrazu Maryi Panny w Okulicach, ten zbiór dokumentów kultu Najświętszej Maryi Panny a naszej Matki i Królowej Polski w darze przynosimy”

Tekst dedykacji podpisali prymas Polski Stefan kard. Wyszyński, Arcybiskupi i Biskupi obecni na 1 sesji II Soboru Watykańskiego.

W dwa dni po wręczeniu Albumu Ojcu świętemu, od 26 listopada zaczęły ukazywać się artykuły o Polsce w „L'Osservatore Romano” autorstwa ks. Wł. Smolonia.

Notatka prasowa w „Tygodniku Powszechnym” z 20 II 63 zaznacza, że artykuły te eksponowały szczególnie jedność etniczną i kulturową Śląska z Polską, którą podkreślała dodatkowo nieustanna przynależność do Metropolii Gnieźnieńskiej.

Natomiast St. Markiewicz (Watykan i NRF wobec spraw polskich, Warszawa 1964, s. 152) stwierdza, że tego rodzaju artykuły umieszczone w organie prasowym Watykanu „godziły bez wątpienia w rewizjonistyczne roszczenia zachodniemieckich odwetowców”.

Udział w sesji (19 IV 63) Komisji Episkopatu d/s Sanktuariów z referatem „Postulaty badań naukowych nad Sanktuariami Maryjnymi w Polsce”.

Wypracowanie (15 VI 63) odpowiedzi na zapytanie Kurii Metropolitalnej w Krakowie w sprawie kultu Królowej Jadwigi.

W dniach 16—18 września 63 r. zorganizowano wspólnie z Ośrodkiem ABMK I Seminarium muzealnictwa kościelnego pt. „Zabezpieczanie, opracowanie i udostępnianie Zbiorów Sztuki Kościelnej”. Wygłoszono dwa referaty: 1) „Znaczenie Zbiorów Sztuki Kościelnej dla nauki i Kościoła”, 2) „Inwentaryzacja i katalogowanie zabytków w Zbiorach kościelnych” oraz dokonano podsumowania.

Sprawozdanie: A. Boksiński: *Pierwsze seminarium muzealnictwa kościelnego*, „Archiwa, Biblioteki i Muzea Kościelne”, t. 8: 1964, s. 249—252.

Rok akad. 1963/4

Przeniesienie się we wrześniu 1963 roku na stały pobyt z Tarnowa do Lublina.

Wybranie na członka korespondenta Wydziału Historyczno-Filologicznego Towarzystwa Naukowego KUL.

Zajęcia dydaktyczne: wykład monograficzny 1) „Gotyckie malarstwo tablicowe na Śląsku” i 2) „Ludowy przemysł artystyczny w Polsce”, nauki pomocnicze historii sztuki, seminarium na rok III i IV oraz seminarium magisterskie.

Zespół Katedry (asystent mgr J. Wzorek i asystent mgr Z. Strzałkowski) prowadzi prace i dyżury w Zbiorach Sztuki, ćwiczenia i bierze udział w seminariach.

Organizowanie serii artykułów o Polsce dla „L'Osservatore Romano” na 2 sesji II Soboru Watykańskiego o Polsce autorstwa wybitnych znawców kultury polskiej (prof. St. Świeżawski, prof. M. Plezia, ks. prof. E. Florkowski, prof. Cz. Strzeszewski, ks. prof. J. Majka, ks. prof. K. Mrowiec, prof. St. Sawicki, ks. prof. B. Kumor, prof. J. Starnawski, bp J. Wojtkowski), które ukazały się od 31 X 63 do 12 XII 63. Na zakończenie drugiej sesji Soboru,

w uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP, ukazał się artykuł ks. Wł. Smolenia pt. „Udział Polaków w soborach powszechnych”.

Wypracowanie (9 IV 64) oceny artystyczno-ikonograficznej obrazu w Górze Klasztornej dla Stolicy Apostolskiej celem uzyskania przywileju koronacji.

Udział w sesji opiekunów Sanktuariów (8—12 VI 64) z referatem „Maria w kulcie polskim”.

Udział w organizowaniu wystawy współczesnej sztuki religijnej pod patronatem abpa B. Kominka we Wrocławiu z racji XX-lecia PRL.

Udział w trzech sesjach duchowieństwa polskiego na Jasnej Górze z referatem „Maria w kulcie i myśli polskiej — specyfika polskiego kultu maryjnego”.

Udział w sesji polskich mariologów w Przemyślu z referatem „Teologia Maryjna w obrazach Matki Boskiej w Polsce”.

W dniach 15—17 IX 64 zorganizowano wspólnie z Ośrodkiem ABMK seminarium muzealnictwa kościelnego pt. „Ekspozycja zagadnień konserwatorskich w muzeach kościelnych”.

W dniu 25 maja 64 r. wybór na dziekana Wydziału Nauk Humanistycznych KUL na lata 1964/5—1965/6.

Rok akad. 1964/5

Kierownik Katedry pełni jednocześnie funkcję dziekana Wydziału Nauk Humanistycznych KUL. Od 27 IV 65 jest także kuratorem Katedry Archeologii Klasycznej i Historii Sztuki Starożytnej oraz członkiem Komisji Osobowo-Rzeczowej (personalnej).

Zajęcia dydaktyczne: wykład monograficzny: 1) „Powojenne odkrycia archeologiczne w Polsce” i 2) „Protorenesans italski”; nauki pomocnicze historii sztuki, seminarium r. III i IV, seminarium magisterskie, wykład „Sztuka kościelna” na Wydziale Teologicznym oraz wakacyjna praktyka dla II i III roku wspólnie z prof. A. Maślińskim w Bardzie Śląskim i w Krzeszowie.

Zespół Katedry (st. asystent mgr J. Wzorek i st. asystent mgr Z. Strzałkowski) prowadzi prace i dyżury w Zbiorach Sztuki, ćwiczenia i bierze udział w seminariach.

Udział w sesji naukowej Wydziału Nauk Humanistycznych KUL na 20-lecie PRL z referatem „Informacje o Wydziale Nauk Humanistycznych KUL” (opublikowany drukiem).

Przygotowanie serii 15 artykułów dla „L'Osservatore Romano” pt. „Powojenne odkrycia archeologiczne w Polsce”, które ukazały się drukiem w terminie od 25 V do 2 XII 65.

Nota prasowa w „Tygodniku Powszechnym” z 25 V 1965.

Wygotowanie (7 X 64) oceny artystyczno-ikonograficznej obrazu M.B. w Krasnobrodzie dla Stolicy Apostolskiej celem uzyskania przywileju koronacji.

Udział w kursie sztuki kościelnej dla duchowieństwa Archidiecezji Poznańskiej (28—29 XII 64) z referatem „Istota sztuki kościelnej”.

W dniach 15—17 IX 65 zorganizowano wspólnie z Ośrodkiem ABMK seminarium muzealnictwa kościelnego pt. „Zastosowanie wnętrza kościelnych do nowej liturgii” i wygłoszono referat „Związki architektury kościelnej z funkcjami liturgicznymi — zarys historyczny”.

W dniu 10 maja 1965 r. Senat Akademicki KUL wybrał ks. Władysława Smolenia rektorem Uniwersytetu na lata 1965/6—1967/8. Z przyczyn od siebie niezależnych elekt nie mógł objąć urzędu.

Rok akad. 1965/6

Kierownik Katedry pełni nadal funkcję dziekana Wydziału Nauk Humanistycznych. Wybrany członkiem czynnym Wydziału Historyczno-Filologicznego Towarzystwa Naukowego KUL, mianowany (8 X 65) przewodniczącym senackiej Komisji Młodzieżowo-Stypendialnej (funkcję pełni do 1971), przewodniczącym Podkomitetu Milenijnego sesji Młodzieżowej.

Katedrę Sztuki Kościelnej przemianowano na Katedrę Historii Sztuki Kościelnej i erygowano dla niej osobny Zakład.

Zajęcia dydaktyczne: wykład monograficzny 1) „Twórczość Wita Stosza” i 2) „Rzeźba ludowa w Polsce”; seminarium na rok III i IV oraz seminarium magisterskie.

Zespół Katedry (st. asystent mgr J. Wzorek, st. asystent mgr Z. Strzałkowski i asystent mgr T. Adamek) pracuje i pełni dyżury w Zakładzie oraz Zbiorach Sztuki, prowadzi ćwiczenia i bierze udział w seminariach.

Udział w przewodzie doktorskim na Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie.

Przygotowano publikację książkową pt. „Sacrum Poloniae Millennium”, którą wydano w Watykanie na początku 1966 roku, a następnie na zakończenie II Soboru Watykańskiego wręczono wszystkim biskupom świata.

Przygotowano artykuł „Muzea Diecezjalne w Polsce”, przetłumaczony na język francuski, angielski, rosyjski i hiszpański, który wydało UNESCO pod redakcją prof. St. Lorentza w ramach publikacji o muzeach polskich.

Udział jako dziekana Wydziału w jubileuszu 40-lecia pracy naukowej prof. St. Skwarczyńskiej w Łodzi z przemówieniem.

Udział w jubileuszu 80-lecia urodzin prof. R. Gostkowskiego w Łodzi i przemówienie.

Udział w pogrzebie prof. R. Gostkowskiego i przemówienie.

Udział w pogrzebie prof. M. Walickiego w Warszawie i przemówienie.

Udział w II Kongresie Mariologicznym na Jasnej Górze (4—6 VIII) z referatem „Kult Marii Matki Kościoła w polskiej sztuce”.

Udział w Plenarnej Sesji Naukowej Polskich Teologów (13—15 IX 66) z referatem „Sztuka kościelna jako świadek tysiąclecia chrześcijaństwa w Polsce”.

Rok akad. 1966/7

Dydaktyka: wykład monograficzny 1) „Wątki ideowe i formalne rzeźby romańskiej w Polsce” i 2) „Odnowa współczesnej sztuki religijnej”; wykład „Historia średniowiecznej sztuki w Polsce”, seminarium na roku III i IV, seminarium magisterskie, wykład „Historia sztuki kościelnej” na Wydziale Teologicznym.

Zespół Katedry (st. asystent mgr J. Wzorek, st. asystent mgr D. Miszczak, st. asystent mgr Z. Strzałkowski i asystent mgr T. Adamek) pracuje i pełni dyżury w Zakładzie oraz w Zbiorach Sztuki, prowadzi ćwiczenia i bierze udział w seminariach.

Udział w przewodzie doktorskim na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie.

Udział w sympozjum zorganizowanym w Pelplinie przez Komisję Artystyczno-Konserwatorską przy Krajowej Konferencji Episkopatu (14—15 IX 67) nt. „Sztuka sakralna i wyposażenie kościoła w myśl wymogów Instrukcji Św. Kongregacji Obrzędów” i referat „Aktualne problemy opieki nad zabytkami sakralnymi w Polsce”.

Wprowadzenie do sesji naukowej studentów (24—26 XI 66) z racji Milenium Chrztu i Państwa Polskiego nt. „Chrześcijaństwo w genezie polskich zjawisk kulturalnych”. Z tej racji wystawa grupy twórczej INOPS i zorganizowanie koncertu młodzieżowego z udziałem studenta historii sztuki Piotra Szczepanika.

Referat na centralnych obchodach Milenium we Wrocławiu (11 X 66) „Związki Śląska z polską kulturą”.

Skrót w „Słowie Powszechnym” z 13 IX 1966.

Rok akad. 1967/8

Wybór na skarbnika Towarzystwa Naukowego KUL.

Zajęcia dydaktyczne: wykład monograficzny 1) „Funkcja użytkowa architektury romańskiej w Polsce” i 2) „Elementy renesansowe w polskim malarstwie gotyckim”; wykład „Zarys historii sztuki od średniowiecza”, seminarium na roku III i IV, seminarium magisterskie, wykład „Sztuka kościelna na Wydziale Teologicznym”. Objazd ze studentami II i III roku w rejonach Sandomierza, Krakowa, Tarnowa i Wiślicy.

Zespół Katedry (st. asystent mgr J. Wzorek (na rocznym urlopie naukowym), st. asystent mgr Z. Strzałkowski, st. asystent mgr D. Miszczak i asystent mgr T. Adamek) pracuje i pełni dyżury w Zakładzie oraz Zbiorach Sztuki, prowadzi ćwiczenia i bierze udział w objazdach naukowych.

Wypracowano ocenę artystyczno-ikonograficzną obrazu M.B. w Wysokim Kole dla Stolicy Apostolskiej celem uzyskania przywileju koronacji.

Rok akad. 1968/9

Wybór (6 V 69) na członka korespondenta Wydziału I Humanistycznego Lubelskiego Towarzystwa Naukowego, mianowanie (18 X 68) przewodniczącym Senackiej Komisji d/s Nauki (funkcję pełnił do 1971), kuratorem (23 X 68) Koła Naukowego Studentów Historii Sztuki (funkcję pełnił do 1974), członkiem Senackiej Komisji d/s Asystentów, członkiem Senackiej Komisji Finansowo-Gospodarczej.

Zajęcia dydaktyczne: wykład monograficzny 1) „Detal architektoniczny w romańskim budownictwie Polski” i 2) „Współczesna funkcja użytkowa sztuki dawnej”; wykład „Zarys historii sztuki polskiej od średniowiecza”, seminarium na roku III i IV, seminarium magisterskie, wykład „Historia sztuki kościelnej” i „Zastosowanie sztuki dla liturgii” na Wydziale Teologicznym; miesięczne sesje naukowe absolwentów Katedry, objazd ze studentami II i III roku w rejonie Lublina, Sandomierza, Krakowa i Nowego Sącza. Wakacyjna praktyka inwentaryzacyjna (4 tygodnie) dla II roku w Nysie.

Zespół Katedry (st. asystent mgr J. Wzorek, st. asystent mgr D. Miszczak, st. asystent mgr Z. Strzałkowski i asystent mgr T. Adamek) pracuje i pełni dyżury w Zakładzie oraz Zbiorach Sztuki, prowadzi ćwiczenia, bierze udział w seminariach, praktykach i objazdach naukowych.

Udział w sesji (14 VI 69) „Konsekwencje uchwał soborowych dla sztuki kościelnej” na Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie.

Zorganizowanie wspólnie z OO. Paulinami na Jasnej Górze i przy współudziale Instytutu Sztuki PAN I Sesji Naukowej nt. „Problemy naukowo-badawcze związane z inwentaryzacją zabytków sztuki na Jasnej Górze i z Obrazem M.B. Częstochowskiej”, z udziałem prymasa Polski Stefana kard. Wyszyńskiego. Wygłoszono referat „Funkcja użytkowa zabytków sztuki kościelnej”.

Rok akad. 1969/70

Kierownik Katedry mianowany referentem artystyczno-konserwatorskim przy Komisji Budownictwa Liturgicznego Centralnego Dziekanatu W.P.

Zajęcia dydaktyczne: wykład monograficzny, wykład „Zarys historii sztuki polskiej od średniowiecza”, seminarium dla roku III i IV, seminarium magisterskie, wykład „Historia sztuki Kościelnej” na Wydziale Teologicznym; miesięczne sesje naukowe dla absolwentów Katedry, objazdy naukowe III i IV roku w rejonach Krakowa, Nowego Sącza, Podegrodzia i Jasła, wakacyjna praktyka inwentaryzacyjna dla II roku w Gdańsku-Oliwie.

Zespół Katedry (st. asystent mgr J. Wzorek, st. asystent mgr D. Miszczak, st. asystent mgr Z. Strzałkowski, st. asystent mgr T. Adamek i asystent-stażysta mgr Henryk Mędrak) pracuje i pełni dyżury w Zakładzie oraz w Zbiorach Sztuki, prowadzi ćwiczenia, bierze udział w seminariach, praktykach wakacyjnych i objazdach naukowych.

Udział studentów Koła Naukowego Historyków Sztuki w wakacyjnym obozie ogólnopolskim Kół Naukowych Studentów Historii Sztuki w Legnicy zorganizowanym pod hasłem ratowania ginących zabytków na Śląsku. Studenci z KUL zdobywają najwięcej nagród i wyróżnień.

Erygowanie przez Senat pod koniec 1969 roku Międzywydziałowego Zakładu Badań nad Antykiem Chrześcijańskim.

Udział w Sesji z głosem w dyskusji poświęconej zagadnieniom sztuki i kultury regionalnej w Lublinie z racji otwarcia wystawy „Badania nad sztuką Lubelską”.

Przygotowanie serii 34 artykułów dla „L'Osservatore Romano” nt. „Ilustracje świąt kościelnych w polskiej sztuce”.

Referat do księży kapelanów W.P. w Warszawie pt. „Wystrój liturgiczny kościoła według wymogów Vaticanum II”.

Referat na Jasnej Górze do tamtejszego Konwentu nt. „Stan badań naukowych nad zespołem artystycznym Jasnej Góry”.

Rok akad. 1970/1

Kierownik Katedry w II semestrze na urlopie naukowym z 3-miesięcznym pobytem we Francji i Italii.

Zajęcia dydaktyczne: wykład monograficzny „Rzeźba gotycka w Polsce typu stoszowskiego”, wykład „Zarys historii sztuki polskiej od średniowiecza”, seminarium na roku III i IV i seminarium magisterskie. Wykłady ze sztuki kościelnej dla Wydziału Teologicznego prowadził ks. mgr F. Mąkinia. Objazd naukowy studentów II roku w rejonach Poznania i Pomorza. Konsultacje miesięczne w soboty i niedziele dla studentów eksternistów Historii Sztuki.

Zespół Katedry (st. asystent mgr D. Miszczak, st. asystent mgr J. Wzorek, st. asystent mgr Z. Strzałkowski, st. asystent mgr T. Adamek (na urlopie naukowym) i asystent mgr H. Mędrak) pracuje i pełni dyżury w Zakładzie i Zbiorach Sztuki, prowadzi ćwiczenia, bierze udział w seminariach i objazdach naukowych oraz udziela konsultacji.

Ogólnopolska sesja studenckich Kół Naukowych w Warszawie nt. „Kultura baroku w Polsce”. Jeden z referatów naszych studentów (rozprawa seminaryjna) uzyskał jedną z dwu nagród drugich (pierwszej nie przyznano).

Udział 7 członków Koła Naukowego Studentów Historii Sztuki KUL w II ogólnopolskim obozie inwentaryzacyjnym pt. „Śląsk 71” w Szczawnie Zdroju (1—15 IX 71) i uzyskanie najlepszego wyniku jako grupy środowiskowej. Gru-

pami studentów KUL biorących udział w ogólnopolskich obozach inwentaryzacyjnych kierował asystent mgr T. Adamek.

Posiedzenie Wydziału Historyczno-Filologicznego Towarzystwa Naukowego KUL z referatem mgra T. Adamka „Związki polsko-węgierskie w zakresie złotnictwa gotyckiego” (ogłoszony drukiem).

Przygotowanie sesji naukowej w ramach Ośrodka ABMK z udziałem Komisji Episkopatu d/s Sztuki Kościelnej (16—18 IX 71) nt. „Ochrona dzieł sztuki kościelnej przed kradziejami i zniszczeniami”. Referat kierownika Katedry „Dokumentacja dzieł sztuki sporządzona przez proboszczów i rektorów kościołów”.

Reportaż — T. Chrzanowski: *O kradziejach dzieł sztuki, o ich ochronie i udostępnianiu*. „Tygodnik Powszechny” z 21 listopada 1971. Zebrani skierowali do Episkopatu memoriał do przedstawienia Władzom Państwowym w sprawie kradzieży dzieł sztuki kościelnej i potrzeby kodyfikacji prawa kościelnego w Polsce, dotyczącego sztuki kościelnej i ochrony jej zabytków w myśl Instrukcji Stolicy Apostolskiej „Litterae Circulares” z 30 kwietnia 1971 roku. Przygotowania projektu dla Komisji Episkopatu d/s Sztuki Kościelnej podjął się ks. Wł. Smoleń.

Udział w Kongresie Teologów Polskich (21—23 IX 71) i wprowadzenie do dyskusji na sekcji Historii Sztuki Kościelnej „Jak wprowadzić współczesnego kapłana w problematykę i historię sztuki sakralnej, zgodnie ze wskazaniami VII rozdziału Konstytucji o Liturgii”.

Prace nad przygotowaniem Wstępu do publikacji o Jasnej Górze dla Interpressu.

Rok akad. 1971/2

W dniu 5 lipca 1972 r. st. asystent T. Adamek uzyskał doktorat z historii sztuki w Instytucie Sztuki PAN. Kierownik Katedry występował jako promotor przewodu doktorskiego.

Zajęcia dydaktyczne: wykład monograficzny 1) „Wpływ środowisk zachodnio-europejskich na architekturę romańską w Polsce” i 2) „Wybrane zagadnienia ikonografii polskiego baroku”, wykłady „Wstęp do historii sztuki”, „Historia sztuki średniowiecznej w Polsce” oraz „Muzealnictwo i ochrona zabytków”, seminarium na roku III i IV, seminarium magisterskie. Wykłady ze sztuki kościelnej dla Wydziału Teologicznego prowadził st. asystent dr T. Adamek. Objazd naukowy ze studentami IV i V roku w rejonach Krakowa, Nowego Sącza i Przemyśla. Wakacyjna praktyka muzealna dla IV roku we Wrocławiu. Konsultacje w soboty i niedziele co miesiąc dla studentów eksternistów. Miesięczne sesje naukowe absolwentów Historii Sztuki Kościelnej.

Zespół Katedry (st. asystent dr T. Adamek, st. asystent mgr D. Miszczak, asystent mgr H. Mędrak) pracuje i prowadzi dyżury w Zakładzie oraz Zbiorach Sztuki, prowadzi ćwiczenia, bierze udział w seminariach, praktykach wakacyjnych i objazdach naukowych studentów.

Prace nad przygotowaniem projektu kodyfikacji przez Konferencję Episkopatu Polski prawa kościelnego dotyczącego sztuki kościelnej.

Udział w pracach Komitetu Organizacyjnego II Kongresu Nauki Polskiej w Podsekcji Nauk o Sztuce.

Prace nad przygotowaniem monografii artystycznej Jasnej Góry dla Wydawnictw Artystycznych i Filmowych.

Udział w sympozjum (15—17 VI 72) „Sztuka i ideologia Renesansu” urządzonym w Krakowie przez Komitet Nauk o Sztuce PAN.

Udział (19 VIII 72) grupy studentów i pracowników naukowych, przebywających we Wrocławiu na praktyce muzealnej, w uroczystościach z racji stabilizacji Organizacji Kościelnej na Ziemiach Zachodnich. Tekst przemówienia dra T. Adamka z tej racji został włączony do akt dokumentacyjnych tych obchodów. W podobny sposób włączono się do uroczystości w Opolu.

Wspólnie z OO. Paulinami na Jasnej Górze i w porozumieniu z Instytutem Sztuki PAN zorganizowano na Jasnej Górze (3—5 XII 71) II Sesję naukową nt. „Zabytki kultury polskiej na Jasnej Górze i obrona klasztoru przed Szwedami w 1655 roku”. Referat kierownika Katedry „Królewski charakter kultu Obrazu Jasnogórskiego” (tekst przewidziany do druku w Księdze Pamiątkowej z racji 600-lecia sprowadzenia Paulinów i Obrazu do Polski).

Sprawozdania — Ks. F. Mąkonia: *Sprawozdanie z II sesji naukowej na Jasnej Górze*, „Archiwa, Biblioteki i Muzea Kościelne”, t. 25 · 1972, s. 239—244; „Sesja — Zabytki kultury na Jasnej Górze”, „Tygodnik Powszechny” z 2 I 1972.

W sesji wziął udział prymas Polski Stefan kard. Wyszyński oraz wielu czołowych znawców sztuki, kultury, inwentaryzatorów i artystów.

Rok akad. 1972/3

Urlop naukowy na I semestr i 3-miesięczny pobyt w Italii i Francji.

Zajęcia dydaktyczne na II semestr: wykład monograficzny „Dekoracja figuralna romańskiego przemysłu artystycznego w Polsce”, wykłady „Historia sztuki średniowiecznej w Polsce” oraz „Muzealnictwo i ochrona zabytków”; seminarium na roku III i IV, seminarium magisterskie, wakacyjna praktyka inwentaryzacyjna dla II i III roku na terenach Lubelszczyzny (26 VI—17 VII 73). W sierpniu wakacyjna praktyka muzealna dla IV roku w Poznaniu. Miesięczne sesje naukowe dla absolwentów Katedry.

Zespół Katedry (st. asystent dokumentalista mgr D. Miszczak i st. asystent dr T. Adamek) pracuje, pełni dyżury i udziela konsultacji w Zakładzie i Zbiorach Sztuki, prowadzi ćwiczenia, bierze udział w seminariach, praktyce wakacyjnej i objazdach naukowych.

St. asystent dr T. Adamek, w ramach Towarzystwa Wiedzy Powszechnej i Stowarzyszenia Historyków Sztuki, głosi co tydzień w miesiącach zimowych referaty dla szkół, instytucji oświatowych i opiekuńczych oraz zakładów pracy.

Episkopat Polski ogłasza „Normy postępowania w sprawach sztuki kościelnej wydane przez Konferencję Episkopatu Polski z 25 stycznia 1973”.

Wygotowano dla Stolicy Apostolskiej ocenę artystyczno-ikonograficzną gotyckiej rzeźby Madonny z Dzieciątkiem w Wąwolnicy celem uzyskania przywileju koronacji (ocena opublikowana w „Lubelskich Wiadomościach Diecezjalnych”).

Udział w sesji „Studium Józefologii” w Kaliszu (9—10 V 73) z referatem „Współczesne problemy badawcze w zakresie ikonografii św. Józefa”

Prace nad przygotowaniem monografii artystycznej Jasnej Góry, oddanej do Wydawnictw Artystycznych i Filmowych w dniu 22 XII 1972.

Koło Naukowe Studentów Historii Sztuki im. M. Walickiego KUL zorganizowało (23—25 III 73) ogólnopolską sesję Kół Naukowych Studentów Historii Sztuki z okazji 25-lecia działalności nt. „500-lecie urodzin A. Dürera”. Otwarto wystawę prac plastycznych grupy twórczej studentów „INOPS”. Urządzono także objazd naukowy dla uczestników na trasie Lublin — Chełm — Włodawa — Biała Podlaska — Lubartów — Kozłówka — Lublin. Prace przygoto-

wawcze i organizacyjne prowadzi st. asystent dr T. Adamek, który opiekuje się bezpośrednio Kołem i grupą twórczą „INOPS”.

W dniach 17 VIII—8 IX 73 delegaci Koła Naukowego Studentów Historii Sztuki KUL wzięli udział w ogólnopolskim obozie Kół Naukowych Studentów Historii Sztuki w Kłodzku, także pod kierownictwem dra T. Adamka. Uzyskali szereg nagród i wyróżnień.

Rok akad. 1973/4

Kierownik Katedry wybrany na przewodniczącego Rady Naukowo-Dydaktycznej Uniwersyteckiej Pracowni Fotograficzno-Filmowej na rok 1973/4.

Zajęcia dydaktyczne: wykład monograficzny 1) „Inspiracje ideowe goickiego malarstwa tablicowego w Polsce” i 2) „Chrystus współczesnego świata w sztuce dawnej i współczesnej”, wykłady „Historia sztuki średniowiecznej w Polsce” oraz „Muzealnictwo i ochrona zabytków”; seminarium na roku III i IV, seminarium magisterskie, miesięczne sesje absolwentów Katedry, objazd naukowy studentów II roku na linii Lublin — Zawichost — Sandomierz — Wiślica — Kraków — Nowy Sącz, wakacyjna praktyka muzealna dla studentów IV roku w Krakowie od 25 czerwca do 15 lipca 1974. Wykłady ze sztuki kościelnej na Wydziale Teologicznym prowadzi dr T. Adamek.

Zespół Katedry (st. asystent dokumentalista mgr D. Miszczak, st. asystent dr T. Adamek, asystent stazysta mgr St. Gomuła, ks. mgr Alfred Reformat — zajęcia zlecone, ks. mgr art. kons. Stefan Tomasziewicz — zajęcia zlecone) pracuje, pełni dyżury i udziela konsultacji w Zakładzie oraz Zbiorach Sztuki, prowadzi ćwiczenia, bierze udział w seminariach, objazdach naukowych i praktykach wakacyjnych. Prócz tego Katedra prowadzi wykłady i ćwiczenia w mniejszych grupach nie tylko związane ze swoim profilem, ale i ogólnosekcyjne z zakresu historii sztuki, jak Wstęp do historii sztuki, Fotografika, Historia sztuki średniowiecznej w Polsce, Muzealnictwo i ochrona zabytków, objazdy naukowe i praktyki wakacyjne. Na rok 1973/4 przypadła do obsadzenia 47 godzin dydaktycznych i dyżury zakładowe w Zakładzie Historii Sztuki Kościelnej, Pracowni dokumentacji zabytkoznawczej, Laboratorium Fotograficznym i Zbiorach Sztuki.

Udział w przewodzie doktorskim na Papieskim Wydziale Teologicznym w Krakowie.

St. asystent dr T. Adamek wygłosił szereg wykładów z zakresu ochrony zabytków i aktualnych zagadnień sztuki kościelnej w ośrodkach teologicznych Łomży, Olsztyna, Kielc, Ołtarzowa i Gdańska-Oliwy Wygłosił też cykl prelekcji w ramach Towarzystwa Wiedzy Powszechnej i Stowarzyszenia Historyków Sztuki w miesiącach zimowych o sztuce dla szkół, instytucji oświatowych i opiekuńczych oraz zakładów pracy

Wypracowano (15 III 74) regulamin Laboratorium Fotograficznego sekcji Historii Sztuki i pracowni Mikrofilmowej Ośrodka ABMK. Złożenie w listopadzie 73 r. serii 10 artykułów do „L'Osservatore Romano” pt. „Chrystus współczesnego świata — na tle twórczości rzeźbiarskiej Antoniego Rząsy z Zakopanego”.

Udział w sesji naukowej nt. „Ikonaografia św. Stanisława” zorganizowanej (20—21 XI 73) pod patronatem J. Em. Karola kard. Wojtyły przez Sekcję profesorską Historii Sztuki Kongresu Teologów Polskich, Katedrę Historii Sztuki Kościelnej Papieskiego Wydziału Teologicznego w Krakowie, Zarząd Muzeum Sztuki Religijnej Archidiecezji Krakowskiej i Sekcję Historyczno-Kanoniczną Polskiego Towarzystwa Teologicznego w Krakowie. Wygłoszono re-

feraty — ks. Władysław Smoleń: „Legenda Piotrawina w ikonografii św. Stanisława Biskupa” (ogłoszony drukiem) i T. Adamek: „Wybrane zagadnienia w ikonografii św. Stanisława w okresie baroku” (ogłoszony drukiem).

Referat do księży we Wrocławiu „Homiletyczne walory sztuki kościelnej”.

W okresie wakacyjnym 1974 r. wygłoszono 2 referaty w kościele św. Jakuba w Gdańsku-Oliwie do kuracjuszy nt. „Sztuka dawna przedstawia współczesnego sobie Chrystusa” i „Nowe formy przedstawień Chrystusa we współczesnej sztuce”.

Udział przedstawicieli Koła Naukowego Studentów Historii Sztuki KUL w V ogólnopolskim obozie Naukowych Kół Studenckich na Śląsku w terminie od 3 do 23 września 1974 r.

Udział st. asystenta dra T. Adamka w pracach i organizacji Kursów Letnich Kultury Polskiej dla Polonii zagranicznej, prowadzonych przez KUL oraz w pracach ogólnopolskiego programowania tego rodzaju kursów.

Rok akad. 1974/5

Zajęcia dydaktyczne: wykłady „Wstęp do Historii Sztuki”, „Historia sztuki średniowiecznej w Polsce” oraz „Muzealnictwo i ochrona zabytków”; seminarium na roku III i IV, seminarium magisterskie, miesięczne sesje naukowe absolwentów Katedry i wakacyjna praktyka muzealna dla IV roku w Nowym Sączu. Wykłady ze sztuki kościelnej na Wydziale Teologicznym prowadził st. asystent dr T. Adamek.

Zespół Katedry (st. asystent dr T. Adamek (na urlopie naukowym), nauczyciel przedmiotu mgr D. Miszczak, asystent mgr St. Gomuła, ks. mgr A. Reformant — zajęcia zlecone, ks. mgr art. kons. St. Tomaszewicz — zajęcia zlecone) pracuje, pełni dyżury i udziela konsultacji w Zakładzie oraz Zbiorach Sztuki, pełni dyżury i udziela konsultacji w Zakładzie oraz Zbiorach Sztuki, prowadzi ćwiczenia, bierze udział w seminariach, objazdach naukowych i praktykach wakacyjnych.

Udział w przewodzie magisterskim na Papieskim Wydziale Teologicznym we Wrocławiu.

Udział w sesji naukowej Kanoników Regularnych w Krakowie (7 IV 75) nt. „Kongregacja Krakowska Kanoników Regularnych Laterańskich w XV—XIX w.” z referatem „Związki Zakonu Kanoników Regularnych z początkami malarstwa gotyckiego na Śląsku”.

Udział w seminarium (12—17 V 75) dla księży i sióstr zakonnych oraz księży diecezjalnych udających się do pracy wśród Polonii i na misje z referatem „Odbudowa i ochrona zabytków sakralnych w powojennym trzydziestolecu”

W dniach 16—20 września 75 r. zorganizowano wspólnie z Ośrodkiem AEMK, przy udziale Komisji Episkopatu d/s Sztuki, V seminarium muzealnictwa kościelnego nt. „Zagadnienia sztuki dawnej i współczesnej po II Soborze Watykańskim”. Referaty z Katedry wygłoszili — ks. Wł. Smoleń „Prawdopodobieństwo kościelne w Polsce dotyczące ochrony zabytków” i St. Gomuła: „Konserwacja zabytkowych paramentów liturgicznych”. Uczestnicy wystąpili do Episkopatu Polski z sugestią organizowania dla duchowieństwa spotkań diecezjalnych poświęconych zagadnieniom sztuki kościelnej.

Rok akad. 1975/6

Zajęcia dydaktyczne: wykład monograficzny „Związki między teatrem religijnym i średniowieczną sztuką w Polsce”, wykłady „Wstęp do historii sztuki”,

„Historia polskiej sztuki średniowiecznej” oraz „Muzealnictwo i ochrona zabytków”; seminarium na roku III i IV, seminarium magisterskie, miesięczne spotkania naukowe absolwentów Katedry, wykład „Historia sztuki kościelnej” na Wydziale Teologicznym, objazd naukowy dla studentów II roku na terenie południowej Polski, wakacyjna praktyka inwentaryzacyjna dla II roku w Nowym Sączu.

Zespół Katedry (nauczyciel przedmiotu mgr D. Miszczak, asystent mgr St. Gomuła i ks. mgr A. Reformat — zajęcia zleczone) pracuje, pełni dyżury i udziela konsultacji w Zakładzie z jego pracownią dokumentacji zabytkoznawczej oraz Zbiorach Sztuki, prowadzi ćwiczenia, bierze udział w seminariach, objazdach naukowych i praktykach wakacyjnych. Na bieżący rok akad. przypadło do obsadzenia przez Katedrę 35 godzin dydaktycznych tygodniowo.

Przygotowanie (16 X 75) tematów do międzyresortowego planu naukowego pt. „Pomniki kultury — źródłem świadomości narodu”. Przedstawiono do planu następujące pozycje

1. „Ikonoografia polskiej sztuki” — 5 tomów,
2. „Corpus gotyckiego malarstwa tablicowego w Polsce” — 3 tomy,
3. „Kościelne muzealnictwo i ochrona zabytków”,
4. „Małopolskie tkaniny i hafty w okresie gotyckim”.

Prace nad proponowanymi tematami autorstwa zbiorowego i indywidualnego są od kilkunastu lat przedmiotem studiów magisterskich, doktorskich i zakładowych oraz zainteresowań osobistych pracowników naukowych związanych z Katedrą.

Udział w Kongresie Teologii Katolickiej (14—16 IX 76) nt. „Teologia nauką o Bogu” z referatem „Ołtarz Mariacki w Krakowie jako wyraz wiary w Boga objawiającego się w Chrystusie” (wydrukowano streszczenie).

Wykład (19 III 76) dla księży dziekanów w Łomży na temat „Dawne i współczesne formy aktualizacji problemów religijnych w sztuce kościelnej”.

Nabożeństwo żałobne w Warszawie (29 IX 76) z przemówieniem na 10-lecie śmierci prof. M. Walickiego.

Rok akad. 1976/7

Zajęcia dydaktyczne: wykłady „Historia sztuki średniowiecznej w Polsce” oraz „Muzealnictwo i ochrona zabytków”, seminarium magisterskie, seminarium doktoranckie, wykłady „Historia sztuki kościelnej” oraz „Historia sztuki i ochrona zabytków” na Wydziale Teologicznym; wakacyjna praktyka inwentaryzacyjna i muzealna (25 VI—26 VII 77) w Przemyślu i Krasiczynie.

Reportaż w „Za i Przeciw” z 14 VIII 1977.

Zespół Katedry (nauczyciel przedmiotu mgr D. Miszczak, asystent mgr St. Gomuła, asystent stażysta mgr Aniela Zinkiewicz, ks. mgr Roman Ciecholewski — zajęcia zleczone, ks. mgr A. Reformat — zajęcia zleczone) pracuje, pełni dyżury i udziela konsultacji w Zakładzie wraz z pracownią dokumentacji zabytkoznawczej oraz w Zbiorach Sztuki, prowadzi ćwiczenia, bierze udział w objazdach naukowych i praktykach wakacyjnych.

W dniu 2 VI 77 wypowiedź dla Polskiej Kroniki Filmowej o studiach muzealnictwa i zabytkoznawstwa na KUL, w ramach tematu „Polska współczesna” (nr 5) dla Ministerstwa Spraw Zagranicznych, rozesłanej do 54 krajów świata.

Przewodnictwo w Komisji Nagród im. Brata Alberta za wybitne osiągnięcia w zakresie kościelnej twórczości artystycznej za rok 1976.

Rok akad. 1977/8

Zajęcia dydaktyczne: wykłady „Historia średniowiecznej sztuki w Polsce” oraz „Muzealnictwo i ochrona zabytków”, seminarium na roku III i IV, seminarium magisterskie, seminarium doktoranckie, wykłady „Historia sztuki i ochrona zabytków”, „Historia sztuki kościelnej” na Wydziale Teologicznym; objazd naukowy II roku po Polsce południowej, wakacyjna praktyka muzealna dla IV roku w Krakowie i Nowym Sączu.

Reportaż w „Za i Przeciw” z 20 VIII i 3 IX 1978.

Zespół Katedry (nauczyciel przedmiotu mgr D. Miszczak, asystent mgr St. Gomuła, asystent mgr A. Zinkiewicz i stypendysta doktorancki ks. mgr Jan Kasprowicz) pracuje, pełni dyżury i udziela konsultacji w Zakładzie i Zbiorach Sztuki, prowadzi ćwiczenia, bierze udział w seminariach, objazdach naukowych i praktykach wakacyjnych. Na bieżący rok akademicki przypadało do obsadzenia 44 godzin w ramach Katedry, niezależnie od dyżurów i spraw wewnątrz Zakładu i Zbiorów Sztuki.

Z racji inauguracji roku akad. 1977/8 urządzono wystawę prac studentów IV roku Historii Sztuki z praktyki wakacyjnej w Przemyślu i Krasicy pt. „Wystawa prac studentów Historii Sztuki z wakacyjnej praktyki — jako przyczynek do wkładu Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego w ochronę zabytków polskiej sztuki i kultury”. Wystawa trwała 6 tygodni, od 13 X 77.

Reportaż w „Za i Przeciw” z 20 XI 1977.

Udział w przewodzie doktorskim (31 V 78) na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie.

Na posiedzeniu Komisji Duszpasterstwa ogólnego Episkopatu Polski (2 V 78) w Częstochowie wygłoszono referaty: T. Adamek — „Kultura regionalna i jej przejawy religijne” oraz ks. Wł. Smoleń — „Zastosowanie wartości kultury regionalnej do duszpasterstwa”. Obydwaj autorzy pozostawili do dyspozycji Prezydium Komisji projekt zarządzenia dla duchowieństwa polskiego pt. „Instrukcja w sprawie zachowywania dawnej kultury regionalnej i wykorzystania jej do duszpasterstwa”.

Udział i głos w dyskusji na konferencji (11 X 77) zorganizowanej przez Ministerstwo Kultury i Sztuki na temat nowych wytycznych w sprawie „ochrony dóbr kultury, znajdujących się w muzeach, bibliotekach i archiwach państwowych, jak i poza nimi”.

Sesja naukowa wykładowców sztuki kościelnej w Seminariach Duchownych i naukowych Zakładach Teologicznych, zorganizowana (11—13 IX 78) w Lublinie wspólnie z sekcją wykładowców Sztuki Kościelnej Komisji Episkopatu d/s Nauki. Referaty wygłosili: ks. B. Przybyszewski — „Stan badań nad sztuką kościelną w ostatnich latach”, ks. Wł. Smoleń — „Aktualna problematyka opieki nad zabytkami sztuki kościelnej w Polsce” oraz dawni i obecni pracownicy Katedry Historii Sztuki Kościelnej KUL, doktoranci i absolwenci: ks. T. Kulik — „Zabezpieczająca rola wizytacji biskupich wobec zabytków sztuki kościelnej”, ks. Z. Bielamowicz — „Przygotowanie alumnów Seminarium Duchownych do opieki nad zabytkami sztuki kościelnej”, ks. J. Kasprowicz — „Miejsca pielgrzymkowe w okresie romańskim jako źródła inspiracyjne sztuki kościelnej”, J. Kuczyńska — „Chrzcielnice w Polsce i ich rola funkcjonalna oraz ideowa”, ks. Z. Nocoń — „Funkcja ideowa średniowiecznych kielichów z patenami w Polsce”, St. Gomuła — „Zespół ornatów z fundacji Ludwika z Mniszchów Potockiej i ich dekoracja symboliczna”, A. Zinkiewicz — „Malarska egzegeza historii nawrócenia Szawła — na przykładzie

późnogotyckiej predelli z Jurkowa k. Czechowa”, ks. H. Madej — „Kwatera z przedstawieniem różańca św. w późnogotyckim ołtarzu Dominikanów w Elbągu”, ks. F. Mąkinia — „Oceny artystyczne dawnej architektury u Jana Długosza”, H. Wegner — „Zadania Encyklopedii Katolickiej w badaniach nad ikonografią sztuki w Polsce”, ks. St. Tomaszewicz — „Odkrywanie nowych wartości artystycznych i kultowych z racji konserwacji dzieł sztuki” i ks. A. Pikulski — „Możliwości wykorzystania dawnej architektury — z przykładem adaptacji wieży Trynitarzkiej w Lublinie na wystawy sztuki kościelnej”. Spoza gremium Katedry wygłosił referat ks. dr Lech Bończa-Bystrzycki — „Zaginione gotyckie malarstwo ścienne w Kołobrzeszkiej Konkatedrze”.

Przewodnictwo w Komisji Nagród im. Brata Alberta przyznawanych za wybitne osiągnięcia w zakresie kościelnej twórczości artystycznej na rok 1977.

Rok akad. 1978/9

Zajęcia dydaktyczne: wykład „Historia sztuki średniowiecznej w Polsce” oraz „Muzealnictwo i ochrona zabytków”, seminarium magisterskie, seminarium doktoranckie, wykłady „Historia sztuki kościelnej” oraz „Historia sztuki i ochrona zabytków” dla Wydziału Teologicznego; objazd naukowy II roku Sandomierz — Kraków — rejon kielecki oraz wakacyjna praktyka muzealna i zabytkoznawcza IV roku w Opolu.

Zespół Katedry (nauczyciel przedmiotu mgr D. Miszczak, asystent mgr St. Gomuła (na urlopie i stypendium naukowym w Belgii), asystent mgr A. Zinkiewicz i stypendysta doktorancki ks. mgr Jan Kasprowicz) pracuje, pełni dyżury i udziela konsultacji w Zakładzie oraz Zbiorach Sztuki, prowadzi ćwiczenia, bierze udział w seminariach, objazdach naukowych i praktykach wakacyjnych. Ze względu na szczupłą ilość pracowników naukowych zatrudnia się jeszcze trzech stypendystów studenckich.

Udział w przewodzie doktorskim (18 XII 78) na Uniwersytecie A. M. w Poznaniu.

Udział i głos w dyskusji na sesji zorganizowanej przez Zarząd Główny i Zarząd Oddziału Rzeszowskiego Stowarzyszenia Historyków Sztuki w Rzeszowie nt. „Sztuka pierwszej połowy XVIII wieku”.

Przewodnictwo w Komisji Nagród im. Brata Alberta przyznawanych za wybitne osiągnięcia w zakresie kościelnej twórczości artystycznej za rok 1978.

W dniu 30 grudnia 1978 ukazuje się w „L'Osservatore Romano” pierwszy artykuł „La vita e le morto dell uomo” z serii 10 artykułów „Il volto polacco del Cristo”, poświęconych twórczości rzeźbiarskiej Antoniego Rząsy z Zakopanego, autorstwa ks. Wł. Smolenia. Zapowiada się wydrukowanie tej serii również w formie książkowej.

Na początku 1979 roku ukazuje się zapowiadana książka „Il volto polacco del Cristo dogii — Le opere e l'arti di Antonio Rząsa”, ze wstępem ks. prałata B. Lewandowskiego z Rzymu. Obejmuje 101 stron z 20 ilustracjami.

Recenzja — G. Mosci: *L'uomo e il Cristo*, „L'Osservatore Romano” z 6 stycznia 1979 r.

Rok akad. 1979/80

Zajęcia dydaktyczne: wykład „Historia sztuki średniowiecznej w Polsce”, wykład monograficzny „Ilustracje świąt kościelnych w polskiej sztuce”, seminarium doktoranckie, seminarium magisterskie, wykłady „Historia Sztuki Kościelnej” oraz „Historia sztuki i ochrona zabytków” dla Wydziału Teologicznego. Objazd naukowy studentów II roku Historii Sztuki na linii Lublin —

Sandomierz — Tarnów — Kraków — Opole — Wrocław oraz wakacyjna praktyka inwentaryzacyjna dla III roku w Nowym i Starym Sączu.

Zespół Katedry (nauczyciel przedmiotu mgr D. Miszczak, asystent mgr St. Gomuła, asystent mgr A. Zinkiewicz i stypendysta doktorancki mgr Bożena Noworyta-Kuklińska) pracuje, pełni dyżury i udziela konsultacji w Zakładzie oraz Muzeum Uniwersyteckim, prowadzi ćwiczenia, bierze udział w seminariach, objazdach naukowych i praktykach wakacyjnych. Ze względu na szczupłość pracowników naukowych i dużą operatywność Zakładu oraz Muzeum Uniwersyteckiego zatrudnia się jeszcze 3 stypendystów studenckich.

Na początku roku akademickiego 1979/80 urządzono w Muzeum Uniwersyteckim wystawę „Historia Muzeum Uniwersyteckiego im. ks. J. Władzińskiego (1932—1979) z racji 60-lecia Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego”.

W dniach 3—15 IX 79 udział w Międzynarodowym Kongresie w Saragossie nt. „El culto a la Virgen Maria en el siglo XVI” z referatem „Matka Boska w sztuce polskiej XVI wieku” (referat w druku).

Udział (10 XII 79) w sesji naukowej z racji wręczenia nagród artystycznych, urządzonej przez Komitet Nagród im. Brata Alberta, z referatem „Rola Kościoła w kształtowaniu sztuki” (referat ukazał się drukiem).

Zorganizowanie (11 XII 79) wspólnie z Biblioteką KUL wystawy pt. „Grafika Maryjna A.J. Gołębiaka prezentowana na Kongresie w Saragossie.

Zorganizowanie (11 XII 79) wspólnie z Instytutem Muzykologii sesji koncertowo-naukowej nt. „Związki kolęd z wnętrzem kościelnym” z referatem „Sztuka tematów Bożego Narodzenia jako źródło inspiracyjne pieśni liturgicznych i kolęd” (w druku), przy udziale prof. F. Rączkowskiego i „Schola Cantorum” Muzykologii.

Udział w sesji (13 XII 79) zorganizowanej przez Diecezjalny Instytut Pastoralny w Łomży z referatem „Aktualne zagadnienia sztuki kościelnej”.

Zorganizowanie (15 III 80) wspólnie z Instytutem Muzykologii sesji koncertowo-naukowej nt. „Wnętrze kościelne” — z wykonawcami: St. Woytowicz, M. Kudlickim, Doc. K. Urbańskim i zagajeniem „Związki wnętrza kościelnego ze sztukami plastycznymi, pieśnią i muzyką” (reportaż w „Za i Przeciw” z 27 kwietnia 1980).

Udział w sesji zabytkoznawczej (21—22 IV 80) zorganizowanej przez Komitet Nagród im. Brata Alberta z referatem „Zabytki kościelne elementem kultury narodowej” (referat ukazał się drukiem).

Wywiad dla „Chłopskiej Drogi” (16 VII 80) w sprawie przygotowania kandydatów na studia Historii Sztuki.

Udział (22—24 VIII 80) w sesji Dni Duszpasterskich we Wrocławiu z referatem „Religijny charakter sztuki polskiej” (w druku).

Przewodnictwo w Komisji Nagród im. Brata Alberta przyznawanych za wybitne osiągnięcia w zakresie sztuki kościelnej, muzyki i poezji.

W dniach 20 VIII—17 IX 80 urządzono dla studentów po III roku Historii Sztuki (34 osoby) wakacyjną praktykę inwentaryzacyjną w Nowym, a następnie w Starym Sączu. Według urobionej już metody praktyk studenci uczestniczyli w wykładach teoretycznych, wykonywali rysunki zabytkowych fasad kamienic w Nowym i Starym Sączu, wypracowywali tematy zaliczeniowe z inwentaryzacji eksponatów Muzeum Okręgowego w Nowym Sączu oraz kaplic terenowych z okolic Starego Sącza. Koronnym zadaniem była inwentaryzacja oraz sporządzanie kart katalogowych obiektów w Muzeum Regionalnym Starego Sącza, prowadzonym przez Towarzystwo Miłośników Starego

Sącza. Na jednego studenta przypadało sporządzenie około 40 kart katalogowych, wykonując dla nich fotografie we własnym zakresie. Praktykę prowadził kierownik Katedry przy pomocy pracowników naukowych także innych Katedr (mgr W. Miszczak, mgr L. Struczyńska, mgr St. Gomuła i mgr R. Zwierzchowski).

Podczas wakacji tego roku akademickiego Katedra zorganizowała także inwentaryzację i dokumentację Zbiorów zabytków (około 2.000 obiektów) przekazanych przez ks. mgra Walentego Ślusarczyka, b. kapelana W.P. i proboszcza w Nowej Słupi, dla Klasztoru OO. Cystersów w Wąchocku.

Rok akad. 1980/81

Zajęcia dydaktyczne: wykład 1) „Historia sztuki średniowiecznej w Polsce”, 2) „Ochrona zabytków środowiska”, seminarium doktoranckie, seminarium magisterskie, wykłady dla Wydziału Teologicznego 1) „Historia Sztuki Kościelnej”, 2) „Historia Sztuki i ochrona zabytków”.

Zespół Katedry (nauczyciel przedmiotu mgr Danuta Miszczak, asystent mgr Aniela Ryndziewicz i stypendysta doktorancki mgr B. Noworyta-Kuklińska) pracuje, pełni dyżury i udziela konsultacji w Zakładzie oraz Muzeum Uniwersyteckim, prowadzi ćwiczenia, bierze udział w seminariach i praktykach studenckich. Ze względu na szczupłość pracowników naukowych i dużą operatywność Zakładu oraz Muzeum Uniwersyteckiego zatrudnia się jeszcze 3 stypendystów studenckich.

Wygotowano (5 X 80) dla Konferencji Episkopatu Polski ocenę artystyczną oraz ideologiczną obrazu z Woli Gułowskiej, potrzebną dla uzyskania papieskiego przywileju koronacji.

Przewodnictwo w pracach Komitetu Nagród im. Brata Alberta za wybitne osiągnięcia artystyczne w zakresie twórczości religijnej.

Oddano do druku kilka pozycji wydawniczych.

3. WYKAZ ROZPRAW MAGISTERSKICH I DOKTORSKICH

Wykaz rozpraw magisterskich napisanych na seminarium Katedry Historii Sztuki Kościelnej KUL w latach 1958—1980

1. Symbolika roślin w malarstwie tablicowym polskiego średniowiecza (ks. Andrzej Boksiński) — rok 1961.
2. Tryptyk Koronacji Matki Bożej z Wójtowej w Muzeum Diecezjalnym w Tarnowie na tle zagadnień ikonograficznych (Maria Jop) — rok 1961.
3. Symbolika zwierząt w polskim malarstwie średniowiecznym (Wanda Kozioł) — rok 1961.
4. Scena Zaśnięcia Maryi Panny w gotyckiej polichromii Katedry Sandomierskiej (Magdalena Okoń) — rok 1961.
5. Ikonografia męczeństwa św. Wojciecha i Jerzego na skrzydłach tryptyku z Nowego Sącza w Muzeum Diecezjalnym w Tarnowie (Anna Grabowska) — rok 1961.
6. Barokowe hafty ornatów w Muzeum Diecezjalnym w Tarnowie (Maria Karczmarczyk) — rok 1962.
7. Obraz Opłakiwania Chrystusa z Czarnego Potoku w Tarnowskim Muzeum Diecezjalnym (Zbigniew Strzałkowski) — rok 1962 (rozprawa opublikowana drukiem).

8. „Madonna Apokaliptyczna” z Cerekwi w Tarnowskim Muzeum Diecezjalnym (Józef Wzorek) — rok 1962 (rozprawa opublikowana drukiem).
9. Epitafium Dra Adama z Kasiny Wielkiej w Tarnowskim Muzeum Diecezjalnym (Bożena Martyniak) — rok 1963 (rozprawa opublikowana drukiem).
10. Obraz tzw. Matki Boskiej Trybunalskiej w kościele OO. Dominikanów w Lublinie (Maria Pankowska) — rok 1963.
11. Obraz „Misericordia Domini” ze Zbylitowskiej Góry w Tarnowskim Muzeum Diecezjalnym (Julian Ataman) — rok 1963.
12. Kostiumologia Madonny w polskiej sztuce gotyckiej (Zofia Pietruszewska) — rok 1964.
13. Późnogotycki tryptyk w Tarczku (s. Genowefa Łukasik) — rok 1964.
14. Dzwon gotycki z Lipnicy Wielkiej w Tarnowskim Muzeum Diecezjalnym (Tadeusz Adamek) — rok 1965 (rozprawa opublikowana drukiem).
15. Ołtarz Koronacji Maryi Panny w kościele św. Mikołaja w Krakowie (s. Irena Jezierska) — rok 1965.
16. Gotycka rzeźba „Pieta” z Tymbarku w Tarnowskim Muzeum Diecezjalnym (Renata Pogorzelska) — rok 1965.
17. Motywy ludowe w polskiej tkaninie dekoracyjnej ostatnich 20 lat (Halina Guze) — rok 1966.
18. Symbolika księżycy w polskiej sztuce gotyckiej (Barbara Wiciejowska) — rok 1966.
19. Motywy Bożego Narodzenia w Graduale Jana Olbrachta (Ewa Szczęch) — rok 1966.
20. Obraz Anny Samotrzędz z Leśnicy Wrocławskiej we Wrocławskim Muzeum Archidiecezjalnym (Maria Smolarczyk) — rok 1967.
21. Cztery gotyckie skrzydła ołtarzowe z Kasiny Wielkiej w Tarnowskim Muzeum Diecezjalnym (Leokadia Struczyńska) — rok 1967 (rozprawa ogłoszona drukiem).
22. Obraz Zaśnięcia Matki Bożej z Wielowisi we Wrocławskim Muzeum Archidiecezjalnym (Barbara Gryczka) — rok 1967.
23. Religijna twórczość plastyczna Stanisława Wyspiańskiego (Zbigniew Lentowicz) — rok 1968.
24. Gotycki obraz „Chrystus w Tłoczni mistycznej” w Archidiecezjalnym Muzeum we Wrocławiu (ks. Kazimierz Fedyk) — rok 1968.
25. Gotycka chrzcielnica w kościele katedralnym w Lublinie (Jadwiga Kuczyńska) — rok 1968 (rozprawa ogłoszona drukiem).
26. Jan Długosz jako znawca sztuki (ks. Franciszek Mąkinia) — rok 1968 (rozprawa ogłoszona drukiem).
27. Miniatury Graduału L. 13 w Bibliotece Seminarium Duchownego w Pelplinie (Henryk Mędrak) — rok 1968.
28. Portret Katarzyny z Krętkowskich Ligęziny w kościele OO. Karmelitów w Lublinie (Elżbieta Krawczak) — rok 1968.
29. Obraz wotywny z XVII wieku w kościele Farnym w Nowym Sączu (Ewa Grabek) — rok 1968.
30. Uzbrojenie i ubiór postaci żołnierskich w polskiej sztuce gotyckiej (Paweł Lizut) — rok 1968.
31. Ołtarz Koronacji Maryi Panny w Kartuzach (ks. Roman Ciecholewski) — rok 1968 (rozprawa ogłoszona drukiem).

32. Malowidła prezbiterium kościoła św. Józefa w Krzeszowie (Janina Demska) — rok 1969.
33. Obraz „Taniec śmierci” w klasztorze OO. Bernardynów w Krakowie (ks. Tadeusz Kulik) — rok 1969.
34. Malowidła romańskie w dawnym kościele Kanoników Regularnych w Czerwińsku (ks. Marian Lewko) — rok 1969.
35. Elementy gotyckie w malarstwie ludowym na szkłe rejonu Podhala (Tadeusz Maj) — rok 1969.
36. Wpływ warsztatu Parlerów na architekturę i wystrój rzeźbiarski kościoła św. Piotra i Pawła w Legnicy (Wiesław Skibiński) — rok 1969.
37. Gotycka chrzcielnica kamienna w Bodzentynie (Elżbieta Pióro) — rok 1970.
38. Gotycki obraz tzw. Madonny Bytomskiej w kaplicy św. Józefa w Szombierkach (Maria Rybicka) — rok 1970.
39. Rzeźba gotycka tzw. Radosna z Drobina w Płockim Muzeum Diecezjalnym (S. Helena Wegner) — rok 1970 (rozprawa ogłoszona drukiem).
40. Przedmioty użytku kuchennego w Muzeum Regionalnym w Podegrodziu (Wiktor Głodzik) — rok 1970.
41. Monografia architektoniczna późnogotyckiego kościoła franciszkańskiego pod wezwaniem św. Anny w Gdańsku (ks. Edward Szulist) — rok 1970.
42. Obraz Madonny z Dzieciątkiem w kaplicy Panny Maryi kościoła parafialnego w Wysokim Kole (s. Helena Lesman) — rok 1970.
43. Gotycki ołtarz Zaśnięcia Maryi Panny w Bodzentynie (Irena Radomska) — rok 1970.
44. Gotycki poliptyk w kościele parafialnym św. Andrzeja w Olkusz (Krystyna Zgrzebnicka) — rok 1971.
45. Gotycki ołtarz cechu Piwowarów w kościele św. Mikołaja w Elblągu (ks. Henryk Madej) — rok 1971 (rozprawa opublikowana drukiem).
46. Tryptyk Opłakiwania ze Starego Sącza w Tarnowskim Muzeum Diecezjalnym (Franciszka Rdzak) — rok 1971.
47. Puszka z romańską czarą tzw. „Czerwińska” w Płockim kościele Katedralnym (ks. Alfred Reformat) — rok 1971.
48. Kostiumologia postaci nagrobka Książąt Ostrogskich w Katedrze Tarnowskiej (Anna Żołopa) — rok 1971.
49. Gotycki ołtarz z Kamionki Małej w Tarnowskim Muzeum Diecezjalnym (Ryszard Szmydki) — rok 1972.
50. Gotycki kielich z figurami Świętych w Katedrze Płockiej (Krystyna Konobrodzka) — rok 1972.
51. Gotycka rzeźba Madonny ze Sarbiewa w Płockim Muzeum Diecezjalnym (Halina Malinowska) — rok 1972.
52. Późnogotyckie rzeźby w ołtarzu głównym kościoła Farnego w Bieczu (ks. Zbigniew Bielamowicz) — rok 1972 (rozprawa ogłoszona drukiem).
53. Ludowa twórczość rzeźbiarska Jędrzeja Wowry (Janusz Rogulski) — rok 1973.
54. Treści ideowe w twórczości malarskiej Artura Grottgera (S. Janina Bosko) — rok 1973.
55. Gotycko-renesansowy tryptyk św. Katarzyny w Przydonicy (Katarzyna Pogonowicz) — rok 1973.
56. Świat zwierzęcy w architektonicznej rzeźbie romańskiej Polski (Wiesław Sawicki) — rok 1973.

57. Marginalna dekoracja roślinna Graduału Jana Olbrachta (Danuta Ziemska) — rok 1973.
58. Gotycki ornat z Ukrzyżowaniem na Jasnej Górze (Stanisława Gomuła) — rok 1973 (rozprawa ogłoszona drukiem).
59. Kielich z daru Kazimierza Wielkiego w Stopnicy (ks. Zygmunt Nocoń) — rok 1973 (rozprawa ogłoszona drukiem).
60. Malowane skrzydła ołtarza gotyckiego w kościele Kolegiackim w Kaliszu (Judyta Dymkowska) — rok 1973 (rozprawa ogłoszona drukiem).
61. Skrzydła ołtarza gotyckiego z Ptaszkowej w Tarnowskim Muzeum Diecezjalnym (Maria Rzeszutek) — rok 1973.
62. Barokowa ambona w kościele pocysterskim w Gdańsku—Oliwie (ks. Jan Wesołowski) — rok 1973 (rozprawa ogłoszona drukiem).
63. Antoni Rząsa, twórca rzeźbiarskich tematów pasyjnych (Marta Gąsienica Sostak) — rok 1973.
64. Gotycki ołtarz Matki Boskiej Apokaliptycznej w Przydonicy (Krystyna Koskowska) — rok 1973.
65. Polichromie Macieja Makarewicza w zabytkowych wnętrzach kościelnych (Kazimiera Żak) — rok 1973.
66. Gotycki ołtarz z Gosprzydowej w Tarnowskim Muzeum Diecezjalnym (Andrzej Drączkowski) — rok 1974.
67. Gotycka rzeźba tzw. Madonny Tronującej z Przyszowej w Tarnowskim Muzeum Diecezjalnym (Lucyna Szadkowska) — rok 1974.
68. Ornament plecionkowy w polskiej architekturze romańskiej (Ewa Śledzińska) — rok 1974.
69. Tryptyk Świętej Trójcy w kaplicy Świętego Krzyża Katedry na Wawelu (Jadwiga Woszczyńska) — rok 1975.
70. Gotycka rzeźba Marii z Dzieciątkiem z Rajbrotu w Tarnowskim Muzeum Diecezjalnym (Marek Michoński) — rok 1975.
71. Zespół drzeworytów ludowych z Płazowa w Muzeum Etnograficznym w Krakowie (Rajmund Urbanowicz) — rok 1976.
72. Gotycko-renesansowy obraz Wniebowzięcia Marii z Wojskowej w Tarnowskim Muzeum Diecezjalnym (Zofia Walawender) — rok 1976.
73. Gotycko-renesansowy obraz nawrócenia Szawła z Jurkowa k. Czechowa w Tarnowskim Muzeum Diecezjalnym (Aniela Zinkiewicz) — rok 1976 (rozprawa ogłoszona drukiem).
74. Gotycki kościół drewniany św. Marcina w Zawadzie k. Tarnowa (Paweł Sygowski) — rok 1977.
75. Ikony ludowe w Muzeum Sądeckim (Wanda Ziemiańska) — rok 1977.
76. Motywy roślinne w gotyckiej rzeźbie architektonicznej obiektów kościelnych w Polsce (Marta Ertman) — rok 1977.
77. Organizacja twórczości w średniowiecznej pracowni malarstwa tablicowego na terenie Małopolski (Elżbieta Sadowska) — rok 1977.
78. Renesansowy nagrobek biskupa Andrzeja Noskowskiego w kolegiacie Pułtuskiej (ks. Bronisław Gwiazda) — rok 1977 (rozprawa w druku).
79. Ilustracje Wniebowzięcia Matki Boskiej w Graduale Jana Olbrachta (Romualda Rudzińska) — rok 1977.
80. Dwie ikony z XV wieku w Muzeum Historycznym w Sanoku (Joanna Banach) — rok 1977.
81. Ludowe kafle z Pokucia w Tarnowskim Muzeum Diecezjalnym (Zuzanna Kądziela) — rok 1977.

82. Renesansowy nagrobek Barbary z Tęczyńskich Tarnowskiej w Kościele Katedralnym w Tarnowie (Konstanty Kontowski) — rok 1977.
83. Ornat haftowany z figurami świętych z XVI wieku w Lubelskim Skarbcu Katedralnym (Jadwiga Szponar) — rok 1977.
84. Ilustrowany Mszał z daru rodziny Krasińskich z 1851 roku w Lubelskim Skarbcu Katedralnym (Ewa Walczuk) — rok 1977.
85. Późnorenesansowy ołtarz Matki Boskiej w kościele Wniebowzięcia w Kościanie (Wiesław Banach) — rok 1977.
86. Gotycki pacyfikał tzw. mniejszy kardynała Fryderyka Jagiellończyka w gnieźnieńskim Skarbcu Katedralnym (ks. Jan Kasprowicz) — rok 1977 (rozprawa w druku).
87. Ubioro ludowe w Podegrodzu k. Nowego Sącza (Małgorzata Stefańska) — rok 1979.
88. Renesansowy ornat i kapa z Pilzna w Tarnowskim Muzeum Diecezjalnym (Jadwiga Tabiś) — rok 1978.
89. Gotycka rzeźba tzw. Pięknej Madonny w Skrzynnie (Barbara Flejszer) — rok 1978 (rozprawa w druku).
90. Gotycki obraz św. Brygidy w kościele powizytkowskim w Lublinie (Ewa Mińska) — rok 1978.
91. Gotycki obraz tzw. Misericordia Domini w starosądeckim Klasztorze PP. Klarysek (Maria Bańka) — rok 1978.
92. Romański Konwent Cystersów w Koprzywnicy (Marek Juszczyk) — rok 1978.
93. Gotycko-renesansowy tryptyk z Osieka w Przemyskim Muzeum Diecezjalnym (Genowefa Tokarczyk) — rok 1978.
94. Tryptyk Koronacji Marii w Łopusznej (Lucyna Skórska) — rok 1978.
95. Późnobarokowy obraz Nawiedzenia autorstwa Plersza w Sernikach (Jerzy Langda) — rok 1978 (rozprawa w druku).
96. Flamandzki ołtarz Świętej Rodziny z kościoła św. Brygidy w Gdańsku (Bożena Noworyta-Kuklińska) — rok 1979 (rozprawa w druku).
97. Późnogotyckie skrzydła ołtarzowe z historią kanonizacji św. Stanisława ze Szczepanowa w Tarnowskim Muzeum Diecezjalnym (Barbara Michalska) — rok 1979.
98. Późnogotycki kościół drewniany w Przydonicy — monografia architektury (Elżbieta Sikora) — rok 1979.
99. Późnogotycki pastorał biskupa Andrzeja Krzyckiego w skarbcu katedry w Płocku (ks. Ryszard Knapiński) — rok 1980 (rozprawa w druku).
100. Późnogotycki oraz Rodziny Tarnowskich w Przeworskiej Farze (Bożena Rybkowska) — rok 1980.
101. Obraz św. Jana Kantego z barokową ramą rzeźbioną w kościele parafialnym w Męcinie (Zbigniew Pastuszak) — rok 1980.
102. Gotycki obraz Madonny Apokaliptycznej w klasztorze PP. Klarysek w Starym Sączu (Halina Tobiasz) — rok 1980.
103. Obraz Matki Boskiej z Pilszcza — monografia artystyczna, treściowa i technologiczna (ks. Edward Kucharz) — rok 1980 (rozprawa w druku).
104. Barokowa monstrancja w Klasztorze PP. Benedytynek w Przemyśle (Barbara Matrejek) — rok 1980.
105. Barokowy haftowany kanon ołtarzowy w Lubelskim Skarbcu Katedralnym (Antoni Bosak) — rok 1980.

106. Rzeźby Wojciecha Oleksego na tle ludowej twórczości w Paszynie (Eugeniusz Gutkowski) — rok 1980.
107. Twórczość ceramiczna Stefana Konopczyńskiego w Bolimowie (Irena Burzyńska) — rok 1980.

Udział w przewodach doktorskich

1. Ks. Andrzej Boksiński: Mecenat artystyczny Elżbiety Habsburżanki (UJ) — w charakterze recenzenta (rok 1966).
2. Ks. Andrzej Luft: Romański kościół w Inowłodzu na tle kultu świętego Idziego w Polsce średniowiecznej (ATK) — w charakterze recenzenta (rok 1966).
3. Tadeusz Adamek: Późnogotyckie monstrancje małopolskie XV—XVIII wieku (PAN) — w charakterze promotora (rok 1972).
4. Ks. Bronisław Matyszczuk: Bractwa religijne na Jasnej Górze w okresie Polski przedrozbiorowej (Fak. T. Kraków) — w charakterze recenzenta (rok 1974).
5. Aleksander Jaśkiewicz: Złotnictwo wotywnie regionu Częstochowsko-Wieluńskiego, Studium z zakresu sztuki prowincjonalnej i ludowej XVII—XVIII wieku (UJ) — w charakterze recenzenta (rok 1978).
6. Ks. Roman Ciecholewski: Treści i funkcje pomorskich Madonn szafkowych (Un. A. M. Poznań) — w charakterze recenzenta (rok 1978).

W seminarium doktoranckim bierze udział 12 uczestników. Sześć osób posiada rozprawy na ukończeniu.

4. WYKAZ PUBLIKACJI KIEROWNIKA KATEDRY

Rok 1947

1. *Rozwój umysłowy ludzkości w świetle katolickiej teologii*. „Currenda”, r. 96: 1947, s. 376—384.

Rok 1957

2. *Sanktuaria maryjne w Diecezji Tarnowskiej*. „Currenda”, r. 107: 1957, s. 293—297.
3. *Dwie wystawy maryjne w Tarnowskim Muzeum Diecezjalnym*. „Currenda”, r. 107: 1957, s. 298—325.
4. Ks. Adolf Albin — *działalność literacka*. „Currenda”, r. 107: 1957, s. 103—104.

Rok 1959

5. *Stan i potrzeby muzeów kościelnych oraz program pracy na najbliższy okres*. „Archiwa, Biblioteki i Muzea Kościelne”, t. 1: 1959, z. 1, s. 43—56.
6. *Inwentarz kultu maryjnego w Diecezji Tarnowskiej*. „Archiwa, Biblioteki i Muzea Kościelne”, t. 1: 1959, z. 1, s. 81—133.

Rok 1960

7. *Wystawa kościelnego przemysłu artystycznego w Muzeum Diecezjalnym w Tarnowie*. „Archiwa, Biblioteki i Muzea Kościelne”, t. 1: 1960, z. 2, s. 165—167.
8. *Otwarcie wystawy Zbiorów Sztuki Kościelnej Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego*.

- „Archiwa, Biblioteki i Muzea Kościelne”, t. 1: 1960, z. 2, s. 167—170.
9. *Królewskość Maryi w sztuce Polski*.
„Ateneum Kapłańskie”, r. 52: 1960, z. 3, s. 376—391.
 10. „*Rozmyślenia Przemyskie*” jako źródło ikonograficzne kwatery Ofiaro-
wana Maryi ołtarza Mariackiego Wita Stosza w Krakowie.
„Pamiętnik Literacki”, r. 51: 1960, z. 3, s. 123—143.
 11. *Inwentarz kultu maryjnego w Diecezji Tarnowskiej*.
„Archiwa, Biblioteki i Muzea Kościelne”, t. 1: 1960, z. 2, s. 99—130.

Rok 1961

12. *Problematyka współczesnej sztuki religijnej w Polsce*.
„Zeszyty Naukowe KUL”, r. 4: 1961, nr 1, s. 61—76.
13. *Projekt statutu i regulaminu Muzeum Diecezjalnego*.
„Archiwa, Biblioteki i Muzea Kościelne”, t. 2: 1961, z. 1/2, s. 227—236.
14. *Reprezentacyjna książka o polskim malarstwie* (Recenzja książki — M.
Walicki: *Malarstwo polskie, Gotyk, renesans, wczesny manieryzm*, War-
szawa 1961).
„Zeszyty Naukowe KUL”, r. 5: 1962, z. 1, s. 68—71.
15. *Tradycja kościelna w sztukach plastycznych*.
„Ateneum Kapłańskie”, r. 53: 1961, z. 2, s. 99—120.
16. *Duszpasterskie walory sztuki*.
„Ateneum Kapłańskie”, r. 53: 1961, z. 2, s. 134—148.
17. *Inwentarz kultu maryjnego w Diecezji Tarnowskiej*.
„Archiwa, Biblioteki i Muzea Kościelne”, t. 2: 1961, z. 1/2, s. 237—282.

Rok 1962

18. *Ołtarz Mariacki Wita Stosza w Krakowie na tle polskich źródeł lite-
rackich*, Lublin 1962, ss. 133.
Nadb. z „Archiwa, Biblioteki i Muzea Kościelne”, t. 5, s. 211—343.
19. *Beatissima Virgo Maria in arte Poloniae*.
Album, 480 il. + 80 ss. wstępu i podpisów pod ilustracjami. Wręczony
przez Episkopat Polski papieżowi Janowi XXIII 25 listopada 1962 z ra-
cji 80-lecia jego urodzin.
20. *Le vie dell Cristianesimo verso la Polonia*.
„L'Osservatore Romano”, 26 XI 1962.
21. *San Wojciech fondamento della Metropoli polacca di Gniezno*.
„L'Osservatore Romano”, 29 XI 1962.
22. *L'Azione apostolica degli ordini religiosi*.
„L'Osservatore Romano”, 5 XII 1962.
23. *Il Millennio della Polonia — la cultura romanica*.
„L'Osservatore Romano”, 12 XII 1962.
24. *Il Millennio della Polonia — la cultura gotica*.
„L'Osservatore Romano”, 21 XII 1962.
25. *Il Millennio della Polonia — le art plastiche gotiche*.
„L'Osservatore Romano”, 29 XII 1962.

Rok 1963

26. *Fondazione dell'Universita di Cracovia*.
„L'Osservatore Romano”, 4 I 1963.
27. *I Polacchi ai Concili durante medio evo*.
„L'Osservatore Romano”, 8 XII 1963.

Od habilitacji

Rok 1964

28. *Il cristianesimo polacco dell'archeologia.*
„L'Osservatore Romano”, 25 V 1964.
29. *Ricerche archeologiche a Poznań nella prima Cattedrale polacca.*
„L'Osservatore Romano”, 4 VI 1964.
30. *Ricerche archeologiche nella cattedrale metropolitana di Gniezno.*
„L'Osservatore Romano”, 8 VI 1964.
31. *Le ricerche archeologiche nella cattedrale dei Rei Polacchi.*
„L'Osservatore Romano”, 12 VI 1964.
32. *Ricerche sulla storia della Cattedrale Silesiana — Vratislavia.*
„L'Osservatore Romano”, 19 VI 1964.
33. *La cattedrale di Plock.*
„L'Osservatore Romano”, 22 VI 1964.

Rok 1965

34. *Informacje o Wydziale Nauk Humanistycznych Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.*
„Zeszyty Naukowe KUL”, r. 8: 1965, nr 3.
35. *Marya Panna w naszych sztukach plastycznych.*
W: Gratia Plena, Poznań 1965, s. 486—501.
36. *Ricerche archeologiche sulla Collegiate Medievali.*
„L'Osservatore Romano”, 26 II 1965.
37. *La chiesa collegiata di Tum.*
„L'Osservatore Romano”, 11 III 1965.
38. *Ricerche archeologiche della collegiata di Wiślica.*
„L'Osservatore Romano”, 27 III 1965.
39. *I primi monasteri visti alla luce degli ultiminscavi.*
„L'Osservatore Romano”, 25 IV 1965.
40. *Scoperto nell' Abazia di Benedittini a Tynec.*
„L'Osservatore Romano”, 26 IV 1965.
41. *I monasteri nel periodo di consolidazione del cristianesimo.*
„L'Osservatore Romano”, 6 V 1965.
42. *I fini pastorali dei primi monasteri.*
„L'Osservatore Romano”, 13 V 1965.
43. *Le scoperte di capelle nella residenza laiche.*
„L'Osservatore Romano”, 22 V 1965.
44. *Testimonianze archeologiche sul clero parrocchiale.*
„L'Osservatore Romano”, 8 VII 1965.
45. *Dal Millennio cristiano al Millennio cristianesimo in Polonia.*
„L'Osservatore Romano”, 2 XII 1965.

Rok 1966

46. *Les Musées Dioecésains.*
„Museum” (Paris, wyd. UNESCO), vol. 30: 1966, nr 2, s. 98—106.
47. *Sacrum Poloniae Millennium*, Roma 1966 [w języku włoskim], ss. 333, il. 66.
(Wydanie książkowe w większości napisane, a w całości redagowane przez autora. W tym 133 ss. stanowią przedruki artykułów z „L'Osservatore Romano”, a 200 teksty specjalnie napisane i zredagowane do tej publikacji).

48. *Związki Śląska z polską kulturą.*
„Słowo Powszechne”, 13 X 1966. Skróc referatu wygłoszonego na centralnych uroczystościach milenijnych we Wrocławiu.
49. *Funkcja nauczająca wnętrza kościelnego.*
W: Pastori et Magistro, Księga pamiątkowa ku czci bpa Piotra Kałwy, Lublin 1966, s. 379—392.
50. *La Vergine nell'arte figurativa polacca.*
„L'Osservatore Romano”, 17 III 1966.
51. *La predicazione nella Polonia medioevale.*
„L'Osservatore Romano”, 20 IV 1966.
52. *Le sacre rappresentazioni nella Polonia medioevale.*
„L'Osservatore Romano”, 5 V 1966.
53. *La religiosita cristiana nella Polonia medioevale.*
„L'Osservatore Romano”, 22 V 1966.

Rok 1969

54. *Twórczość malarzka Zofii Baudouin de Courtenay.*
„Roczniki Humanistyczne KUL”, t. 19: 1969, z. 5, s. 33—45, il. 4.

Rok 1970

55. *La penetrazione del Rinascimento italiano in Polonia.*
„L'Osservatore Romano”, 28 II 1970.
56. *Il mausoleo rinascimentale dei Re polacchi.*
„L'Osservatore Romano”, 6 III 1970.
57. *Maestri italiani nel rinascimento polacchio.*
„L'Osservatore Romano”, 15 VII 1970.
58. *Gli artisti del rinascimento Polaccho.*
„L'Osservatore Romano”, 10 VII 1970.
59. *Un poeta del rinascimento polacchio: Jan Kochanowski.*
„L'Osservatore Romano”, 25 VI 1970.
60. *Tentativi di riforma religiosa din Polonia.*
„L'Osservatore Romano”, 1 VIII 1970.
61. *S. Stanislao Osio e la riforma de Chiesa in Polonia.*
„L'Osservatore Romano”, 7/X 1970.
62. *S. Stanislao Kostka (1550—1568).*
„L'Osservatore Romano”, 29 X 1970.
Oddano do druku w „L'Osservatore Romano” cykl 35 artykułów z 70 ilustracjami pt. „Le festività nei quadri polacchi”.

Rok 1971

63. *Konstrukcja ołtarzy gotyckich w Polsce.*
„Roczniki Humanistyczne KUL”, t. 19: 1971, z. 5, s. 5—17, tabl. 22.
64. *Piotr Skarga, predicatore del rinnovamento polacco.*
„L'Osservatore Romano”, 27 I 1971.
65. *Il Colloquium charitativum in Polonia.*
„L'Osservatore Romano”, 3 IV 1971.
66. *La ricostruzione della Polonia nello stilo barocco.*
„L'Osservatore Romano”, 18 IV 1971.

Rok 1972

Oddano do druku w Wydawnictwach Artystycznych i Filmowych: „Jas-

na Góra skarb kultury narodowej — monografia artystyczna” — 220 stron tekstu + 180 tablic ilustracyjnych.

Rok 1973

67. *Normy postępowania w sprawach sztuki kościelnej wydane przez Konferencję Episkopatu Polski dnia 25 stycznia 1973 roku*. Wydrukowane we wszystkich organach urzędowych Kurii Diecezjalnych w Polsce. Np. „Kielecki Przegląd Diecezjalny”, r. 48: 1973, s. 69—76.
68. *Abraham w ikonografii* (wspólnie z R. Gostkowskim). W: *Encyklopedia Katolicka*, t. 1, Lublin 1973, kol. 23—24.
69. *Adam i Ewa w ikonografii* (wspólnie z R. Gostkowskim). W: *Encyklopedia Katolicka*, t. 1, Lublin 1973, kol. 70.
70. *Ks. Adolf Albin*. W: *Encyklopedia Katolicka*, t. 1, Lublin 1973, kol. 310.
71. *Jan Kanty Andrusikiewicz*. W: *Encyklopedia Katolicka*, t. 1, Lublin 1973, kol. 532.
72. *Św. Anna w literaturze i sztuce*. W: *Encyklopedia Katolicka*, t. 1, Lublin 1973, kol. 625.
73. *Św. Andrzej Świerad w sztuce*. W: *Encyklopedia Katolicka*, t. 1, Lublin 1973, kol. 537.

Rok 1975

74. *Legenda Piotrawina w gotyckiej ikonografii św. Stanisława ze Szczepanowa*. „Roczniki Humanistyczne KUL”, t. 23: 1975, z. 5, s. 5—15, il. 8.

Rok 1976

75. *Poliptyk Mariacki Wita Stwosza w Krakowie jako wyraz wiary w Boga objawiającego się w Chrystusie*. W: *Teologia nauką o Bogu — Kongres Teologów Polskich, Kraków—Mogiła 14—16 września 1976, Kraków 1977*, s. 357—359 (streszczenie referatu).
76. *Św. Benedykt* (wspólnie z A. Witkowską). W: *Encyklopedia Katolicka*, t. 2, Lublin 1976, kol. 225.

Rok 1977

77. *Mowa wieków*, Orchard Lake 1977, ss. 175, il. 163 (wspólnie z ks. Z. Peszkowskim). Podręcznik historii kultury polskiej dla duchowieństwa w USA.
78. *Ocena artystyczno-ikonograficzna łaskami słynącej figury M. Bożej Kębskiej w Wąwolnicy*. „Wiadomości Diecezjalne Lubelskie”, r. 51: 1977, nr 10/12, s. 180—183.
79. *Przemówienie z racji wręczenia nagród za wybitną twórczość artystyczną w zakresie sztuki kościelnej* (21 listopada 1977). „Za i Przeciw”, 8 stycznia 1978.

Rok 1978

80. *Od piękna sztuki do piękna miłości*. Wstęp do publikacji: *Brat Albert — Artysta i Człowiek*, Warszawa 1978.
81. *Przemówienie z racji wręczenia nagród za wybitną twórczość artystyczną w zakresie sztuki kościelnej na rok 1978* (11 grudnia 1978). „Za i Przeciw”, 7 stycznia 1979.

82. *La vita e la morte dell'uomo.*
„L'Osservatore Romano”, 30 XII 1978.

Rok 1979

83. *Il volto polacco del Cristo d'oggi — Le opere e l'arte di Antoni Rząsa,*
Roma 1979, ss. 101, il. 20.
Recenzja — G. Mosci: L'uomo e il Cristo, „L'Osservatore Romano”,
6 I 1979.
84. *Chrystus współczesnego świata — w życiu i śmierci człowieka.*
„Za i przeciw”, nr 13 z 1 kwietnia 1979.
85. *Chrystus współczesnego świata w naturze stworzonej.*
„Za i Przeciw”, nr 14 z 8 kwietnia 1979.
86. *Chrystus współczesnego świata — na Golgocie ludzkości,*
„Za i Przeciw”, nr 15, Wielkanoc 1979.
87. *Chrystus współczesnego świata — w męce Narodu.*
„Za i Przeciw”, nr 17 z 29 kwietnia 1979.
88. *Szlakiem średniowiecznych pielgrzymek europejskich do Saragossy.*
„Za i Przeciw”, nr 47 z 26 listopada 1979.
89. *Udział Maryi w życiu Kościoła.*
„Za i Przeciw”, nr 48 z 2 grudnia 1980.

Rok 1980

90. *Rola Kościoła w kształtowaniu sztuki.*
„Za i Przeciw”, nr 4 z 27 stycznia 1980.
91. *Sztuka płynąca z charyzmatu (z racji śmierci A. Rząsy).*
„Za i Przeciw”, nr 14, Wielkanoc 1980.
92. *Zabytki kościelne elementem kultury narodowej.*
„Materiały Problemowe”, nr 6: 1980, s. 61—71.

W druku

93. Ilustracje świąt kościelnych w polskiej sztuce.
94. Geneza ilustracji obrazu „Jezu ufam Tobie” w sztuce polskiej.
95. Aktualna problematyka kościelnej opieki nad zabytkami.
96. Maryja w polskich sztukach plastycznych XVI wieku.
97. Sztuka tematów Bożego Narodzenia jako źródło inspiracyjne pieśni liturgicznych i kołęd.
98. Polskie Oblicze dzisiejszego Chrystusa (Zaadaptowana dla polskiego czytelnika publikacja włoska).
99. Gotycki obraz w Sandomierskim Muzeum Diecezjalnym — Trzech Świętych czy Madonny z Jagnięciem?
100. Królewski charakter Obrazu Jasnogórskiego.

ZAKOŃCZENIE

Przedstawiony wykaz prac Katedry Historii Sztuki Kościelnej Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego posiada charakter wyłącznie rejestracyjny. Tym bardziej, że zawiera zestaw tylko najważniejszych faktów i wydarzeń, wokół których koncentrował się wysiłek i pokonywanie trudności tak w kontekście własnej uczelni, jak i szerszych ogólnopolskich warunkach naukowych i pozanaukowych. Nie ma tutaj miejsca na podsumowanie, ani nawet skonstruowanie zakończenia we właściwym znaczeniu.

Historia badań naukowych nad dziejami polskiej sztuki oraz jej wkładu

w osiągnięcia polskiej nauki okresu powojennego legitymuje się poważnymi osiągnięciami. Ale jeszcze wyżej można ocenić powojenne odkrycia archeologiczne i zabytkoznawcze odnoszące się do początków polskiej sztuki i kultury dokonane szczególnie z racji 1000-lecia państwowości i chrześcijaństwa w Polsce. Okazało się jeszcze raz, że podstawy badań nad sztuką w Polsce tkwią w odkrywaniu zabytków, ich pielęgnowaniu i udostępnianiu do badań naukowych oraz kontemplacji społecznej.

Udział Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego w badaniach naukowych nad historią polskiej kultury, szczególnie w jej chrześcijańskim aspekcie, zgodnie z fundacyjnymi założeniami Uczelni, jest niewątpliwie bardzo wielki. Trudno w tej chwili i na tym miejscu ocenić jego miarę. Ale również wkład katolickiego ośrodka naukowego w ochronę wszelakiego rodzaju zabytków polskiej kultury jest godny specjalnej uwagi. Studia nad historią polskiego zabytkoznawstwa w okresie powojennym będą musiały skoncentrować baczność na roli Katolickiego Uniwersytetu, jaką odegrał w ochronie i udostępnianiu do badań naukowych kościelnych zasobów archiwalnych, bibliotecznych i artystycznych, tego wszystkiego, co nazywamy zabytkami polskiej kultury. Eksponuje się tutaj działalność uniwersyteckiego Ośrodka Archiwów, Bibliotek i Muzeów Kościelnych z 40 tomami szacownego wydawnictwa pod tą samą nazwą. Ośrodek koncentrował swoje wysiłki bardziej w proporcjach ochrony i dokumentacji oraz udostępnianiu do badań naukowych zasobów archiwalnych i bibliotecznych. Prowadził także działalność pojętego w najszerszym znaczeniu, jako zbiorów sztuki kościelnej muzealnictwa, gdzie nie tylko muzea diecezjalne, parafialne i klasztorne, ale i każdy kościół oraz klasztor stanowią swoistego rodzaju odrębne muzeum.

Niemniej misję ochrony zabytków spełniała siłą swojego powołania uniwersyteckiego Katedra Historii Sztuki Kościelnej. I dlatego ocenę wkładu Uniwersytetu w ochronę kościelnych zabytków i udostępnianie ich do studiów naukowych należy dokonywać w duecie: Ośrodek Archiwów Bibliotek i Muzeów Kościelnych oraz Katedra Historii Sztuki Kościelnej z Muzeum Uniwersyteckim. Można uważać, że każdy punkt przedstawionego w sprawozdaniu rejestru, może służyć potrzebną informacją i stanowić punkt wyjścia do konstruowania historii i oceny polskiej myśli zabytkoznawczej w ochronie zabytków narodowej kultury.

Osobną pozycję zagadnienia stanowi zaangażowanie Katedry w tworzącą się sztukę religijną w Polsce, która łączy się organicznie z historią sztuki dawnej, i jej dorobku artystycznego.

Nie trzeba tutaj powtarzać, że nie ma badań naukowych nad historią sztuki bez ochrony zabytków i nie ma zabytkoznawstwa bez prac badawczych. Ale znów chcąc wykształcić i dochować się badaczy oraz pełnych gorliwości i poświęcenia stróżów zabytków, trzeba prowadzić w zmużnym trudzie dydaktykę uniwersytecką.

Misja ochron zabytków polskiej kultury wiązała się z Uniwersytetem od zarania jego istnienia. Natomiast aspekty religijne oraz ideologiczne badań nad sztuką polską były postulowane od początku funkcjonowania studiów historii sztuki po II wojnie światowej. Ich potrzebę zaznaczali miejscowi pracownicy naukowcy. Ale i zewnętrzna opinia naukowa wyrażała potrzebę wnoszenia wartości badawczych, które uwzględniałyby ideowe treści dzieł sztuki polskiej wiążącej się z religijnymi funkcjami. Wykazany spis tematów rozpraw magisterskich ilustruje profil badawczy i dydaktyczny Katedry. Jej

kierownik sam będąc teologiem i historykiem sztuki ustawiał problematykę badawczą na zasadniczych inspiracjach ideowych chrześcijaństwa i religijności, przestrzegając przed pochopnym wyprowadzaniem wpływów i zależności od fragmentarycznych zjawisk kulturowych. W inspiracjach religijnych trzeba bowiem widzieć zasadniczy pień, z którego wyrastają wartości wszystkich przejawów artystycznych. Nazwać je można „umiarkowaną ikonografią”. Stanowisko to poparło wielu ikonografów i znawców ideologii dzieł sztuki.

W sferze zainteresowań znalazły się także zagadnienia sztuki ludowej, posiadającej zwyczajnie religijny i sakralny charakter. Badania nad sztuką ludową od strony formalnej i treściowej uzupełniały dotychczasowe traktowanie ludowych zjawisk plastycznych tylko od strony obyczajowej i etnograficznej. Zainteresowania te podniosły rangę sztuki ludowej jako zjawiska artystycznego, a równocześnie gruntowały platformę ochrony sztuki regionalnej w jej ludowych przejawach, wchodzących do zespołu tak obecnie ważnej i posiadającej międzynarodowe znaczenie ochrony zespołów środowiska.

Tak więc Katedra realizowała zasadnicze cele w postaci badań naukowych, dydaktyki, ochrony zabytków i współcześnie tworzącej się sztuki.

SPIS TREŚCI

1. Okoliczności powstania Katedry Sztuki Kościelnej KUL	[1]
2. Diariusz prac Katedry Historii Sztuki Kościelnej	[6]
3. Wykaz rozpraw magisterskich i doktorskich	[22]
4. Wykaz publikacji Kierownika Katedry	[27]
5. Zakończenie	[32]